Denemeler

2020-21

İhramcızâde İsmail Hakkı

Denemeler 2

Başlangıç: 10.04. 2020

Bitiş : 04.03. 2021

İSBN:

Dizgi :

Kapak :

Baskı- Cilt

بِسْــمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

İÇİNDEKİLER

Denemeler 6

Kaderin İnce Çizgisini Korumak İçin

Hayat ilerledikçe akla hayale gelmez birçok olay ile karşı karşıya kalıyoruz. En güzel olanı, duymadığınız bir sevgiyi duymak ve yaşamak. Olağan şartlar içinde olursa bu durum için en güzel şans denir. Lakin öyle hallerde olur ki insan bulunduğu ortamın kafesinde gibi olunca ne yapmalı?

Bir kuş kafesin içine düşünce tek kurtuluşu, ya sahibi onu özgür bırakacak ya da ölmek olmalı. Bu iki ihtimalin bir üçüncüsü olmadığı kesin.

Hz. Mevlana'nın dediği gibi neden hayatımız değişti ki, durduk yere bir şeyler değişti ve sonuçta çaresizlik pençesine düşüp kaldıysak eğer.

Mesele çözümün olmadığı yerde çözüm bulmak.

İyi de nasıl?

İnsanların hataları affetmediği ve acımasızca cezalandırdığı bir ortamdayız.

Öyle ki hep şu aklıma gelir. Allah iyi dediğimiz insanların eline düşürmesin. Onlar insanı alır yerden yere vurur.

Hiç unutmam. Bir topluluk karşısında bir metin okumuştum. Nedense az bir heyecan diyelim veya tekrarın azlığı nedeniyle kekelemiştim. O sıra emekli bir öğretmen gelip,

Denemeler 8

"çok güzel okudunuz" dedi. Bunu neden söylemek ihtiyacı duydu ki dedim. Okuyamadığımı kesinkes bildiğim halde, güya beni uyardı mı yoksa üzülmeyim diye düşündüm. Nedense bu olay üzerinden kırk yıl geçti hala unutamadığım bir yara gibi beynimde. Hala nedenini bulamadım. Neden dedi ki?

Bu meyanda hayatımızda o kadar çok hata nedeni olabilecek hadiseler var ki, ne yapmalı ne etmeli diye düşüyorsunuz. Sonuçta yanlış yapmak şöyle dursun, doğru olanı bile yapmak kırıcı oluyor. Doğru olana, ne o zaman bu doğru hareket denilir?

Doğru bir tane mi, yoksa daha başka doğrular mı var?

Doğru ayıktıran olmalı ama nasıl?

Ben bunu doktorlara benzetirim. Acı ilaçlarla bizi tedavi etmeleri. Birde cerrahları düşünün sizi keserler biçerler, dikerler...üstüne üstlük olarak teşekkür ederiz. Yapılan eylem sonuçta ameliyat. Belki insan kendisi için şifa bulacağını düşündüğü için mi razı oluyor? Ancak bazı şeyler var ki ne yapacaksın ne diyeceksin bilemediğin haller. Birde ölümsüz sevgin varsa. Sevdiğinse o kişi.

Söylemek ve yapmak en doğrusu. Sonuçta bahsedilen konuda yapılması gerekenin sabırla beklemek olduğunu kabul etmeli.

Eğer bir insanın sadık bir davası varsa bunu bekleyerek çözmeli.

Allah Teâlâ bile günahkarları için hep neden sabırla bekler. Acele bir azap vermez.

Bizde onun huzuruna çıkacağız, mahcubiyyeten emin olmak için, sabredip beklemeli. Onun koyduğu esaslar insanların yıllarca tecrübe ederek bulduğu yasalardan daha doğru olduğunu hepimiz biliyoruz. Onun emrine kucak açmalı, onun dediğini yapmalıyız. Güneş yıllarca değişmeyen kaderine bağlı kaldıysa, onunda kendine inanan ve itaat eden kuluna yardım edeceğini biliyoruz.

İşte bu nedenler ile hak etmeliyiz.

En çok üzüldüğümüz şeyler sevdiklerimize verdiğimiz zararlardır. Bir genç evladını kaybeden bir baba düşünün. Dualar eder yavrusuna ama sonuçta hep döner dolaşır durur. Ona neden yardım edemedim. O gidişi olmasaydı kalsaydı. Ancak olmuyor. Bir sevdiğinizi düşünün yıllarca emek vermiş hayatında borç harç içinde bir şeyler başarmış, sonunda onu korumak için, yapacağınız en haklı durum acıyı tatlı niyetine yemek olmalı. Bence sevgi bu olmalı. Seven sevdiğini korumalı.

Sözün nihayetinde büyükler der ki, Allah Teâlânın koyduğu sınırlarını aşmayın, biz bu sınırları aşana yardım edemeyiz

Bence haklı oldukları kesin. Dedemin bir arkadaşı öyle demiş, "Efendi, neden yardım etmedin dediğinde sen yapılması gerekeni yapmadın demiş." O kişi de nedir dediğinde Allah'ın koyduğu emirler ve yasaklar var. Bunu aşmamalısın.

Mazeretlerimiz olabilir haklı da olabiliriz. Ama eğer ki biz doğru olmayı şiar edindiysek, daha fedakâr olmalıyız. Fedakarlık ise sabır ve beklemek olmalı. Zaman kadar acele etmeyen ve adil olan hiçbir unsur yoktur.

Bekleyelim.

Bizler, bir kaderin en ince haline vakıf isek, o çizgide en doğru olan razı olmak ve o yazılmış çizgi üzerinde kalem gezdirmemek gerek. Hangi hattat bir çizginin üzerinden giderken ikinci bir gezdirme yapar ki, İlla ki taşar. Yazı bozulur. Öyle ise başka kalem değdirmeye gerek yok. Olana razı sadece nihayete kadar onu izlemeliyiz.

İhramcızâde İsmail Hakkı

Hz. Ali kerrem'allahü veche radiyallâhü anh Överken Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellemi İncitmeyelim

Son zamanlarda artan yanlış ifadeli övgüler nedeniyle yazıldı.

Bu meyanda maksadımız şu beyandır. Bilinen vech ile Efendimiz salla'llâhü aleyhi ve sellem için söylenen birçok sıfat bazı kişiler tarafından, Hz. Ali kerrem'allahü veche radiyallâhü anh içinde kullanılmaya başlandı. Bu türlü hareketler manevi yönden düşme nedenlerindendir. Ehl-i Beyti sevmek imanımızın gereğidir. Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellemi sevmek ise Allah Teâlâ'ya olan aşkımızın isbatı ve Efendimize minnet ve şükran borcumuzdur. Ona Allah Teâlâ ya itaat eder gibi itaat ederiz.

Ne olacak Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve selleme söylenen bu ifadelerden Hz. Ali kerrem'allahü veche radiyallâhü anh e söylense. Sevgide aşırılık caizdir. Ancak bu Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellem Efendimiz konusunda ayrıcalık kesbeder. Efendimize olan en büyük beşeri aşk Hz. Fatıma aleyhisselâm annemizdekidir. Eğer ki Efendimiz salla'llâhü aleyhi ve sellemin yerine kaim bir durumda olsa idi Hz. Ali kerrem'allahü veche radiyallâhü anh, O bu dünyadan kısa bir zaman sonra göçmezdi. Bundan daha büyük delil olmaz. Binaenaley Efendimiz salla'llâhü aleyhi ve selleme ilk olarak kullanılmış ve nispet edilmiş bir sıfat ondan başkasına nispet edilemez, söylenilemez.

Olursa ne olur?

Denemeler 12

El Cevap, manevi olarak ayaklar kayar. Huzuru Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellemden ve Ehl-i beytin huzuruna varmaktan mahrum kalırlar.

Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellem Efendimiz Hz. Ali kerrem'allahü veche radiyallâhü anh haitaben buyurdular ki:

“Ya Ali! İsa (aleyhisselâm) hakkında olduğu gibi senin hakkında da iki taife helak olur: Bunlardan Yahudiler, İsa’ya olan kinlerinden ötürü, onun annesine iftira ettiler. Hristiyanlar ise, ona karşı aşırı sevgilerinden ötürü, onu kendi makamından öteye uçurdular.”(bk. Kenzu’l-Ummal, h. No: 36399).

Hz. Ali kerrem'allahü veche radiyallâhü anh de Efendimiz (salla'llâhü aleyhi ve sellem)'in bu beyanına dayanarak şunları söylemiştir:

“Dikkat edin; benden dolayı iki kişi / grup helak olur: Bunlardan biri, bana olan aşırı sevgilerinden ötürü helak olur. Diğeri, bana karşı beslediği kin ve nefret yüzünden helak olur."

Aşağıda gelen kaside de geçen birçok ifade Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellem için kullanıldığını biliyoruz. Onunla has olmuş sıfatları Hz. Ali kerrem'allahü veche radiyallâhü anh kullanmak hata işlemek gibidir. Şiir sanatında sevgiliye söylenen birçok övgü ve sena vardır. Onlar marife kısmına girmediğinden kalpdeki ve gönüldeki yâre bağlıdır. Meçhul olduğundan onlara tevil gerekir. Bu yönden onlar muaftır.

Örnek:

Ateş-i aşkınla yandım nûr-ı îmânım Alî

Kevser-i lutfundur ancak, derde dermanım Alî

Aç nikâbın, merhamet kıl, tende cananım Alî

Her dü âlemde penâhım, mâh-ı tabanım Alî

Hak ile hak oldun el-hak sırr-i yezdan'ım Alî

Her taraf nurunla doldu, şems-i rahşânım Alî

Meded ya pir, meded ya desti

Şah-i merdan

Çün resülallah, (ibadettir dedi), zikr-i Alî

Nur-ı sübhanım Alî,

Mescid-i kalbde demadem, nur-ı sübhanım Alî

....

Yazının muhteviyatı genişleyeceğinden şerhini yazmaya gerek duymadım.

Sonuç olarak biz Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellemi çok severiz. Onun sevgisinden doğan aşkımızla ehli beyti de onun için çok severiz. Ancak onun bulunduğu makam ve mevkiyi sadece ona layık görürüz.

Allah Teâlâ da Davut aleyhisselâma şöyle buyurdu.

"Ya Davut! Muhammedi (sallallâhü aleyhi ve sellem)´i kendim için, Âdemin çocuklarını Muhammed (sallallâhü aleyhi ve sellem) için, Diğer yaratıklarımı Âdemin çocukları için yarattım. Kim benimle meşgul olursa, onun için yaratıklarımın önüne geçer. Kendisi için yarattıklarımla meşgul olanlardan ise kendimi saklarım."

Sözün özü bu.

Gönül hûn oldu şevkinden boyandım yâ Rasûlallah

Nasıl bilmem bu nîrâne dayandım yâ Rasûlallah.

Ezel Bezmi'nde dinmez bir figândım yâ Rasûlallah

Cemâlinle ferahnâk et ki yandım yâ Rasûlallâh.

Denemeler 14

Yanan kalbe devâsın sen, bulunmaz bir şifâsın sen

Muazzam bir sehâsın sen, dilersen rû-nümâsın sen

Habîb-i Kibriyâ'sın sen, Muhammed Mustafâ'sın sen

Cemâlinle ferahnâk et ki yandım yâ Rasûlallah.

Gül açmaz, çağlayan akmaz, ilahî nûrun olmazsa

Söner âlem, nefes kalmaz, felek manzûrun olmazsa

Firâk ağlar, visâl ağlar, ezel mesrûrun olmazsa

Cemâlinle ferahnâk et ki yandım yâ Rasûlallah.

Erir canlar o gül-bûy-i revân-bahşın nevasından

Güneş titrer, yanar dîdârının bak ihtirasından

Perîşân bir nazâr inler hayâtın müntehasından

Cemâlinle ferahnâk et ki yandım yâ Rasûlallah.

Susuz kalsam yanan çöllerde, can versem elem duymam

Yanardağlar yanar bağrımda, ummânlarda nem duymam

Alevler yağsa göklerden ve masseylesem duymam

Cemâlinle ferahnâk et ki yandım yâ Rasûlallah.

Ne devlettir yumup aşkınla göz, râhında can vermek

Nasîb olmaz mı Sultânım, haremgâhında can vermek

Sönerken gözlerim âsân olur âhında can vermek

Cemâlinle ferahnâk et ki yandım yâ Rasûlallah.

Boyun büktüm perîşânım, bu derdin sende tedbiri

Lebim kavruldu âteşten, döner pâyinde tezkîri

Ne dem gönlün murâd eylerse taltîf eyle Kıtmîri

Cemâlinle ferahnâk et ki yandım yâ Rasûlallah.

(Yaman Dede)

Ek olarak bu hususu da beyan etmek elzem oldu. Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellem buyurdular ki;

"Ben ilmin şehriyim ve Ali onun kapısıdır. O zaman ilim isteyen, kapıya gelsin." Hâkim-i Nişaburi, c. 3, s. 126./ İbn-i Abdulbirr, c. 3, s. 1102./ Tirmizi, c. 5, s. 637.

Dinin ve ona ait olan ilmin ev sahibi Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellemdir. Kapısını da açtıracak ve girme izni verecek olan Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellem Efendimizdir. Böyleyken ev sahibini razı etmeyen o kapıdan nasıl girebilir. Allah Teâlâ'ya kulluk etmeyen biri de Efendimiz salla'llâhü aleyhi ve sellemi nasıl razı edebilir.

Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellemin Hz. Fatıma anneme hitaben bizlere olan nasihatini görmemezlikten gelmek ise, İslam dinini oyun ve eğlenceye çevirmek gibidir.

Denemeler 16

“Ey kızım Fatıma! Babam Peygamber diye güvenme Rabbine karşı kulluk vazifeni yap, Eğer Allah'tan nefsini satın alamazsan vallahi ben bile senin namına hiçbir şey yapamam…" [Müslim, İman,89]

“Ey Ebû Fâtıma! Sen eğer (ahirette) benimle buluşmak istiyorsan secdeleri çoğalt (yani bol bol namaz kıl.)” [Müsned’i Ahmed]

Binaenaleyh:

“Namazın dindeki yeri, başın vücuttaki yeri gibidir.” (Mecmâü’l-Evsat, 3:154, (2313.) İmam Taberâni, Mu’cemu’s-Sağir)

Ebu’d-Derda (radiya'llâhü anh) şöyle dedi:

“Dostum Muhammed (salla'llâhü aleyhi ve sellem) bana şöyle tavsiyede bulundu. **Parça parça kesilsende, yakılsanda Allah ‘a ortak koşma ve farz olan namazı bilerek terk etme. Kim ki farz olan namazı bilerek terk ederse Allah ‘ın koruması ondan uzaklaşmıştır.”** (Müsned:5/238, El-Bani Sahihi ibn Mace:3529, Beyhaki)

Yine bir rivayette Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellem buyurdu ki:

“Her kim şu beş vakit namazı eksiksiz kılarsa namazı, kıyamet gününde ona bir aydınlık, hakkında delil ve kurtuluş olur. Her kim de bu beş vakit namazı gereği gibi kılmazsa kıyamet gününde Karun’la, Haman’la, Firavun’la ve Ubeyy ibn-i Halefle birliktedir.” (Müsned: 2/169, Darimi: 2/301, İbn-i Hibban: 1448)

Hz. Ali kerrem'allahü veche radiyallâhü anhi sevdiğini iddia eden ve onunla beraber haşrolmak isteyen namaz kılmalıdır. Namazın tevili ve Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellemin kıldığı şekilden başka türlüsü yoktur.

Seni Sevmekten Başka Kârım Yok

كلّ ما في الكون وهم او خيال
او عكوس في المرايا او ظلال

«Kainatta ne mevcudsa hepsi birer vehim, hayâl yahut aynadaki akisler veya gölgelerden ibarettir.»

احد احمد در ميم ايدر فرق
بوتون عالم او ميم ايچره در غرق

ز احمد تا احد يك ميم فرقست
همه عالم درين يك ميم غرقست

Buradaki mim mâsivâ mimidir. Üsve-i hasene olduğu beyan buyurulan Zat-ı Ahmedîde Hakk Teâlâ tecelli etmiştir, denmek isteniyor.

Bir na't-ı Resûlde:

«Senin zatında güya Hakk Teâlâ'ya Resûlullah» diyen müderris üstâdımız Ferid Kam «güya» kelimesi ile tevriye yapmış «söyleyin» ve «sanki» mânalarından birini her iki telâkkiye tâviz vermiştir.

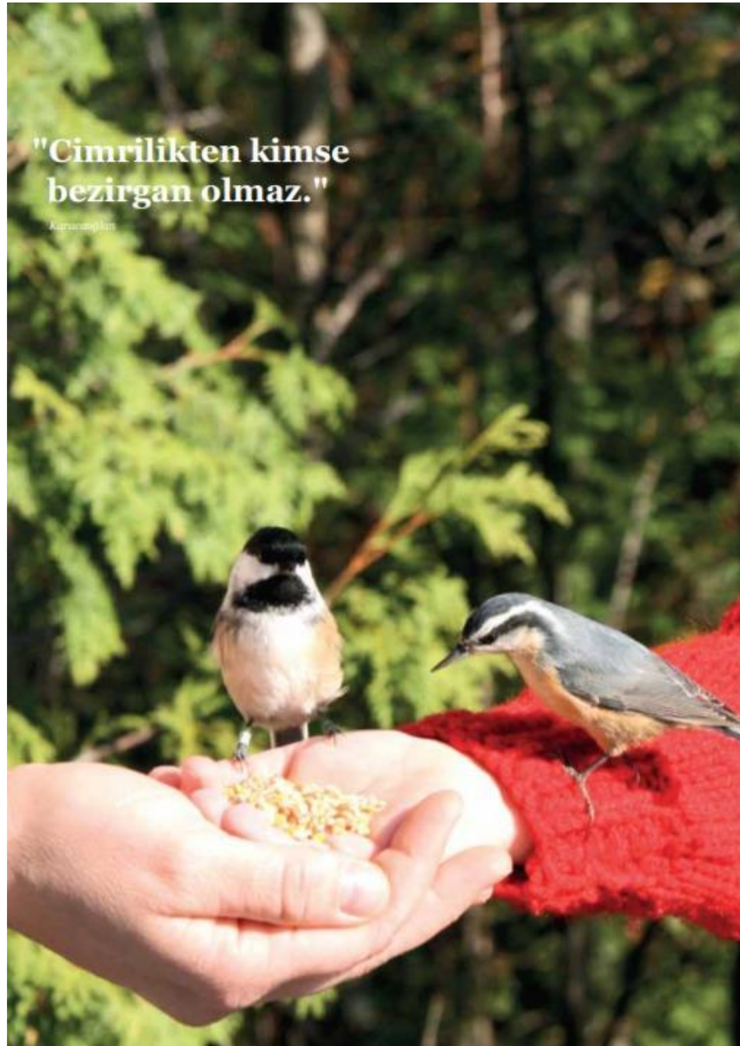
Denemeler 18

ولقد خلوت مع الحبيب وبيننا
سرّ ارقّ من النّسيم اذا سرى

«Sevgili ile yapayalnız başbaşa kaldığım zaman aramızdan rüzgâr bile geçmezdi.»

Hurma Dağıtmada Usul

Bazı kardeşler hurma gibi daneli yiyecek dağıtırken Hakk'ın kudretine el atmaktan kendilerini muhafaza etsinler. Taksimi Hakk yapar, insan eli hakka bağlı olmakta belki aciz kalır. Dağıtırken sen tut elini, taneden ele ya bir gelir ya iki, üç alan olmaz... Avuç alan nadirdir, o kişi meçhul ahlaka sahip biridir, ya hoş karşıla ya da ondan uzak dur. Ya delidir ya da veli, ya da bilmem ne kişidir ihtimalki iblistir, kalp sıkar. Hikmetinden bellidir.

Denemeler 20

II. Abdülhamid'in yasakladığı Fıkra

Nasreddin Hoca'nın kadıları çok kızdıran ve dönemin padişahı Padişah II. Abdülhamid tarafından yasaklanan bir de fıkrası var. "Hoca sokakta leblebi yiyerek gidiyormuş. Çocuklar "bize de ver" diye etrafını alınca Hoca: "Size leblebiyi Hakk'ın verdiği gibi mi, yoksa kulun verdiği gibi mi dağıtayım?" demiş. Çocuklar "Elbet Allah'ın verdiği gibi" demişler. Hoca'da kimine az, kimine çok, kimine de hiç leblebi vermemiş. Çocuklar bu taksimi beğenmemişler. Hoca o vakit, gökyüzüne dönerek, "Görüyorsun ya" demiş, "Ben hiçbir şey söylemedim, ama çocuklar bile senin adaletini beğenmiyor."

***

Ya Rabbi...Bu kulların neye razı olurlar

Ek bir Hikmet Bahsi

Şimdi evde biri hastalanınca, diğer aile bireyleri birazcık acımayı neden unuttu. Bunun bir sebebi olmalı?

Paylaşmak...soframızda aynı kaseye veya tabağa kaşık sallamadığımızdan mı? Önceleri sofra kurulur herkes etrafında beraber otururdu. Ve aile çalakaşık o nimeti yerlerdi. Edeben herkes önünden yer, bazı iştahlı olanlar, aç kalırım korkusuyla çok fazla kaşık sallardı. İnsan bu. Ama evde bir gözetim vardı. Ya..., bu sefer ben kardeşimden çok fazla yedim, derdi. Bu düşünmek bile bir farklılık ve içine dert olurdu. Belli etmese bile. Zaman geçti sofalar masalara döndü, insanlar uzaklaşmaya başladılar. Taslar tabaklar kalktı, servis usulüne döndü. Omuzlar daha değmez oldu. İhtiyar asırlık koca tencerenin bereketi dağıldı.

Nitekim...Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellem Efendimiz buyurdu ki **"Yemeğin ortasından yemeğin, bereket oraya iner."**

Ayrıca Efendimiz salla'llâhü aleyhi ve sellem bereketin hangi lokmada olduğunu bilemezsiniz, dökmeden yemeyi de tavsiye ederdi.

Bu nedenle ortaya işaret niyetine konmuş yeşillik veya başka bir süs son lokmaya kadar bekletilirdi. Son kalan kaşık lokma dervişindir. Doymayan kabı ekmekle sıyırırdı belki en güzel yemek yeri bu kısım olmalı tadı bir başkadır İşte bu kaybolan adâb, bizdeki bazı şeyleri de kaldırdı... Acıma ve paylaşma hissini. Şimdilerde paylaşmayı neden sevmiyoruz. Çünkü evimizde paylaşmayı unutan bizler dışarda ötekiler ekmek verir miyiz Değil mi? İhramcızâde İsmail Hakkı

Not: Ben dahi evde bahsettiğim bu adeti yaşayamıyorum...eski hatıralar, anmak gerekiyor. Belki siz uygularsınız. Fark bu.

Sessizlik

Hayatta herkesin payına düşen acı vardır. Ölüm başı çeker. Birde ölüm insanın yaşamına farklı bir yoldan girdiyse… Ölen sevgiliye duyulan özlem, hangi duyuyla bastırılabilir. Ne hesap sorulabilir ona, ne de anlamaya çalışılır. Ama gün alıp kalemi eline yazar, dil söyletir. Zamansız bırakıp gidene; altından kalkamayacağı bir acı yükleyerek…Sonra ise neden der susar…cevap sessizliğin armağanındadır.

Mavi Kelebeğim ‘e

Mavi kelebeklerin hikâyesini bilir misiniz?

Mavi kelebekleri her yerde göremezsiniz.

Oldukça nadir görülürler. Sabah uyandığınızda, “Bugün mavi kelebekleri görmeye gidiyorum," diyemezsiniz. Siz onları değil, onlar sizi bulur. Efsaneye göre bu kelebekler, değişimin habercisidir. Olur da gündoğumunda yolunuzu bir mavi kelebek keserse, bilin ki artık hayatınız eskisi gibi olmayacaktır. Belki bambaşka biri girer hayatınıza. Belki bambaşka bir yerde uyanırsınız. Ya da ilk kez adımınızı attığınız bir yerde kendinizi hiç olmadığınız kadar huzurlu ve evinizde hissedersiniz. Kaybolurken bulunursunuz. Geldiğinizi sanarken gittiğinizi görürsünüz. Hayata başka bakarsınız mavi bir kelebek kanat çırptığında çünkü size başka bakıyordur artık hayat.

Ben buldum ya siz?

Hiç Bir Kimse Allah Teâlâ ya Aşık Olamaz

Ehli halden biri vardı. Tanrıya âşık olmak isterdi. Sonra bir yerde gördü ki, büyüklerden bir zat buyuruyor:

“Hiç bir kimse Allah Teâlâ’ya aşık olamaz. Çünkü aşk, muhabbetin, sevmenin çoğuna derler. Tanrı ne kadar sevilse, lâyıktır ve azdır. Bunun için onu sevmekte, icabettiğinden çok denemez. İnsanlarda ise aşk, gereğinden fazla sevmeğe denir. O halde, insanlar birbirine âşık olabilir, ama Tanrıya âşık olunmaz. Çünkü ne kadar sevilse, icabeden sevgiye ulaşılmaz, nerede kaldı ki çok olsun.

Bunun üzerine yeryüzünde bir ilahi nisbetin ençok zuhur ettiği birini aradı ona âşık oldu. Ve ilahi aşkın işaretlerini onda hissetti. Ve bu kişi erkek olduğuna şükretti. Çünkü kadınlarda fazladan yaratıcılık sıfatı vardı. Daha çok tanrısaldı. Hz. Mevlana'da bunu hep dile getirirdi. Yaratıcılık sıfatı erkeklerde olmadığından aşkın kemali erkekte zuhur etti. Kadınlar aşkı bir yerden sonra sakinler. Erkekler ise aklı suya verirler. Onun için erkekler aşık, kadınlar ise maşuk olarak anıldı. Peygamberimiz salla'llâhü aleyhi ve sellem de kadın bana sevdirildi demesindeki bir sırda budur.

O hal ehli sonsuz sevdasını bulmuş, şimdi sevdiğinin kapısında kul gibi beklemeyi en büyük nimet bilmiştir.

Allah Aşkı Gerçekte Var mı?

Allah Aşkı diye bir aşk yoktur, demek daha doğru.

Bilinmezlerin en büyüğü olmasına rağmen, Allah, asla şaşırtıcı değildir.

Yarattığı şeyler gücüyle mukayese edildiğinde olağandır zorla kendini benimsetmek istemez.

Allah’ın yarattığı bir şeye hayret etmek, Allah’ın gücünü algılayamamanın bir sonucudur.

Kimsenin bu gücü algılama şansı, yargılama şansı yok!

Eğer algıladığını iddia eden biri varsa o kişi hasta olmalıdır.

Denemeler 24

O hep akla ve zanna gelenden farklıdır.

Akıl sınırlarının üzerinde olan ve hiçbir zaman kavrayamayacağın kadar büyük olan bir bilinmeze aşık olmak kimsenin haddi değildir.

Böyle bir güce aşık olunmaz, o güce sırf tapılır…

Tapmak itiraz etmeden, kayıtsız şartsız ve önyargısız kabul etmek demektir.

Allah'la olan bağlantımıza bilinen duygularımızın dışında özel bir anlam vermemiz gerekmektedir ki bu anlamı vermeye bizim gücümüz yetmez.

O halde Allah'ın dediğini yapmak, yani ona tapmak yapılabilecek en doğru iştir. Allah Aşkıyla yanıp tutuştuğunu iddia ederek dağa çıkmak, kendine bir insanın uzun süre taşımakta zorlanacağı görevler yüklemek, yani haddi aşmak, Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellemin yapmadığından fazla şeyleri yapmaya çalışmak Allah'ın istediği bir şey değildir.

Eğer sen O'nun istemediği bir şeyi yaparsan Allah ile tartışmış olursun ki Allah'la en son tartışan şeytandı.

Neden diye sorgulayanların baş belası çukurları.

Aşk diye bilinen o duyguda kıskançlık vardır.

İnsanın tabiatında var bu. O halde sen Allah'a aşık olduğunda onu kimden kıskanacaksın?

Kıskançlığından daha fazla ibadet mi edeceksin. Allah sevap yazmaktan yorulmaz ancak sen yorulacaksın… canın sıkılacak.

İşin doğrusu bir kuluna adam gibi aşık ol onda kendini bul. Ondan sonrası kolay…

Allah sana kendini verir. Bir kulunu sevmeden ortalıkta Allah için yanıyorum diyenler, sadece çelik çomak oynayan çocuklar gibidir.

Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellemin bir evlilik sünnetini yaşayan yıllarca bekar kalarak Allah'a hizmet ettim diyenden yüz kat üstündür. Aşık oldum diyenden ise milyon kez…

Not: Eklemeli bir yazı.

Dilekveren

Olur da

Kaderin yaver giderse,

Dilekler kapısı açılır,

Sana söylenen şansın sayısı sınırlı olursa...

Unutmamalısın!

Dilekveren

Kim olursa olsun velev ki...

Tanrı da olsa,

Sadece ondan kendini isteyin.

Sınırlı dileğini vereceğim diyen,

Seni senden daha çok istemektedir.

Hangi dileği murat edip istersen

Zamanla dileklerinin hiç biri ile tatmin olamayacaksın

Ve içinde sakladığın gizli arzunun ne olduğunu

Bilemediğin gibi, açığa da çıkarmayacaksın.

Sana nasihatim bu olsun.

Denemeler 26

Bu nedenle dilekvereni iste.

O güzeller güzeli ancak senin içini doldurabilir.

Karşına çıkan dilekveren...

Uzağın değil yakınındır.

Kendinden kendine olan sevdan olduğunu göreceksin.

Böyleyken

İstemekten vazgeçme...

O güzel senin olanı da

Kendini de yine kendiyle sana verecektir.

Bil ki!

Sonsuz dilekleri karşılayan dilekveren sana karşı istekleri

Sende son bulsa

Kendinde hiçbir zaman tükenmeyecektir.

Cehenneme atarım diyen, Tanrı'nın

Hâlâ benden ne dilersin, bekliyorum dediğini

Duymalısın...

Umut tükenmez

Dilekleri biten ancak

Yokluğa erendir.

Erenler dileğine kavuşan kendine kavuşan demektir.

İsteyerek veya İstemeyerek İtaat Edeceğiz

Allah Teâlâ, dünyayı ilk yarattığında cinlere uygun şekilde olmasını murat etti, yani ateşler, lavlar, gazlar ve patlamalar içinde bıraktı. Onlar ise bahşedilen bu hayatın düzenini bozduklarından, meleklerini onlara rasül gönderdi düzelmelerini istedi. Ancak melekler onların kendi cinslerinden olmadığı için bir türlü onları yola getiremediler. Hikmetine binaen onları düzeltmek için içlerinden cinsiyeti olmayan İblisi cinni olarak gönderdi. İblis yaratılışta meleklerden daha güzel ve aşkın son merhalesinde Allah Teâlâ itaatkar ve bağlı idi. Bu vasfıyla ilahi kata yakın oldu. Ve bizzat huzuru ilahiye çıkıyor ve 1000 yıl sürecek bir hükümranlığında başında bulundu...Öylece zamanlar geçti.

İlahi irade insanı zuhura getirmeyi murat etti. Her zaman olanlar düz mantık ile olduğu için sorunlar yoktu. Allah Teâlâ kaderini bulanık mantık üzerine değiştirince bir şeyler değişmeye başladı. Öylesine ki, insanın yaratılışına ilk olarak melekler itiraz etti. İbliste kafa karışıklığı oldu o da razı olmadı. İnsan ise bulanık mantık kaderine uygun yaratılacaktı. Asıl istenilmesi gereken hayat tarzı gerçekliğe yüz tuttu ve başladı. O kadar karışık başladı ki alt üst oldu bütün düzen. Uyum da.

> *Kendi amaçlarını inkâr etmek ve kendi eserini bozmak pahasına kabul etmekten kaçınabilir miydi?*
>
> *Kendi öz varlığını inkâr edip Tanrı olmaktan vaz geçmek pahasına yadsıyabilir miydi?*
>
> *Bütün olarak şeytanın isyanı imkânsız bir şey ya da tamamen bir hikâye miydi?*
>
> *Tanrı Şeytan'ın meydan okumasını kabul etmek zorunda kaldıysa, bunu izleyecek savaşı kazanması da o derecede zorunlu muydu?*
>
> *Şeytan gerçekten kandırıldı mı?*
>
> *Tanrı, kaybedeceğini başından beri bildiği halde şeytana neden izin verdi?*[1]

Bu tür garip soruları soran TOYNBEE bile, ne oluyor demekten kendini alamadı.

---

[1] Kaynak: Arnold TOYNBEE, Tarih Bilinci, (A STUDY OF HISTORY), hzl: Jane Caplan, 1978, Bateş Yayınları, İstanbul

Denemeler 28

Evet sonra öyle bir hayat başladı ki olaylar kendi içinde olması gereken mi değil mi arasında kaybolup gidiyordu.

Biliyoruz ki dünyada milyonlarca iyi ve kötü şeyler yaşanıyor. İyilik her varlık için olağan bir durum. Fakat biribirinden daha kötü şeylerin yaşanması anlamsızlığı çağrıştırıyor. İnsan ve cinler bunları görünce kahrolabiliyor. Melekler yaratılışları gereği sakinliklerini koruyabiliyorlar ve görevlerine devam ediyorlar.

İnsanın bu çaresizlik içinde ne yapabileceği o kadar düşük kalıyor ki? Bazen oyuncak kadar acziyete düşüyor.

Tanrı, zaman, insan ve dünya.

Zaman ve dünya bütünüyle olacak ve olmayanı yutuyor. Ne var ki hayat, iyilik ve bir çok üzücü işler beraber bir şekilde yürüyor. Allah Teâlâ bunun aşırı bir acıya dönüşmesini istemediğinden insan için kısa vadeli bir hayat taktir ederek, ölüm ile dünya kaderini kudretinde tutuyor. Bildirdiği diğer sonsuz hayat için.

Zaman ve ölüm sonunda dünyada izi kalan kaç şey var ki?

Yok denilmeli veya varsa kim bilir?

Bu şekilde de olsa insan iyi bir şeyler yapmaya çalışıyor. Başkalarına meleklere cinlere ters gelecek bir halde bile olsa, fıtratı veya inancı gereği...güzel işler yaptığını düşünerek düşünerek yaşıyor. Çünkü insan kötülüğü sürekli kendi dışındakine vermeyi sevecek şekilde dizayn edilmiştir.

Aslında insanın unuttuğu bir şey var. Dünya değil bütün yaratılmış varlıklar manzumesi bir tek vücut gibi iken, onu parçalara ayırmaya çalışması ile ahenk ve düzen bozması.

Bilmemiz gereken aslında varlık aleminin bir parçalanması imkansız tek bir gurup olduğu. Tıpkı kulağa hoş gelen bir melodiyi çalan müzik grubu gibi.

Bunu bir hayal edin?

Bireysel olarak hepimizin bu orkestrada bir görevi/leri var. Ve gruptan bir kişi şarkı sözlerini yazarken, diğerleri sevsin ya da sevmesin o şarkıyı çalar ve buna dahil olmak zorundadır.

Ezeli ebedi şarkı çalınmaya başlar.

Bazen mantığa uymayan bir şekilde saçma sapan bir şarkı da olsa, razı olup olmadığımıza bakılmadan o şarkı çalınır.

İnsan ben bu hayatta yokum diyemeden, razı olmasa bile katılıma mecburdur.

Dünyaya geldiysek eğer.

Çok vakit sevdiğimiz olsun isteriz. Ancak bazen kınadığımız beğenemeyeceğimiz şeyler karşımıza çıkar, sanki değiştirmeye gücümüz varmış gibi, yahut ileride aynısını bizimde

yaşama ihtimali varken kızar. Sonra da aynı şeye, beğenmediği davranışı sergiler. Dahası daha kötüsünü yazacağı bu hayati şarkısını kendi çalmaya başlar.

Neden değil mi?

İşte o zaman fıtratın muhakeme, muhasebesi ile doğruluk üzerine oluşumuzu iddia etmeye çalışırız. İblisin ısrarla haklı olduğunu iddia etmesi gibi. Daha önce dediğimiz gibi bulanık mantık yani kader olaya dahil olmuştur.

Savunmalar, ve acizyet içinde işlenen suça verilecek cezayı veya kurtuluşu itiraz koşulu aramadan saklamak içine düşer. Herşeyden haberi olan Allah Teâlâ karşısında. Bu saklamak bizi ise yalnızlığa mahkum eder. Deniz ortasındaki bir adaya mahkum olan İblis ve deccal gibi. İçinde isyanlar ile itiraz ederek isyan bayrağını çekmeye çalışır. Yalnız kalmak bahasına razı olduğu hususlar dahi sonra insanı kendi içinde boğacaktır. Çıkış yok çünkü.

Yaratılışın ilk ilk zamanlarına dönecek olursak, Allah Teâlâ neyi murat etti demeye ihtiyaç hissederiz.

Çözüm yolu nedir?

Günahları Rabbe itiraf etmeli. İnsan acizliğini referans alıp tövbe etmeli. Çünkü döngü yaratılışı içine aldığında o çarkın içinden çıkmak imkânı bırakmamıştır. Eğer bu hayata gelmemize izin verildiyse kendimizi sonsuz hiçliğe değil yüce yaratıcının karşısında yoluğa çekmeliyiz. Hiçlik dedikleri bu şekilde olmalı. Olmamamız gereken yerde olmuşuz gibi.

Yaşanan hayatta ihtimali birçok şey varken, birine mahkum olduğunu ve suçlu konumda değilken suçlu oluşu. Öyle ki insan karşılaştığı durumlarda sürekli bir girdap içinde daha perişan olurken, ona uzatılan bir yardım eli bile, kurtaramaz olmakta..

Bir doğru var ki fesadın yayılmasını ziyadeleştirirken, fesadı kapatan yalanlar, hakikatin yardımcısı olmaya başladığı kader kanunları çözümsüzlüğe doğru akmaya başlamış. Ahlaka ve etik kurallara uymayan durumlar karşısında tek çıkış yolu, emirler ve muratlar arasındaki tecihini bulamaz olur.

Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve selleme sorulmuş.. “amellerimiz bizi kurtarıcı olacak mı... yoksa Allah Teâlâ’nın rahmeti mi” dediklerinde, “Allah Teâlânın rahmeti” demiştir. “Bu hüküm senin içinde geçerli mi” dediklerinde “evet benim içinde.”

Nihayetin nihayetinde zaman kendini kapattığında kainat son nefesini verdiğinde tek ses Kahhar olan Allah Teâlânındır. “Bugün mülk kimin”...sorusuna yine kendi cevap verecektir. “Benim, Kahhar olan Allahım”

Düşünüce o sessizliğin devamını. Olamaz mı, “Ben kudretim ve irade-i külliyem ile” “varlığa dönüşünüze izin vermiyorum” dediğini.

İlahi irade, geri gelişin önünü açmasa kim ne diyecektir ki?

Denemeler 30

İşte bu vakit susmanın başladığı yer o an değil varlıkta iken yani anda olmalı.

"Neden insanı yaratıyorsun" diyen meleklere bu fikri veren İblis idi. Onların başında idi. Onlar fıtratları gereği geri adım attılar ve bile bu yargılama işinden istemeyerek uzaklaşıp Hakk'ın emrine razı oldular.

Hallac Tavasında İblisi anlatıyor.

> *"Birinci dâire Onun meşîeti, ikincisi Onun hikmeti, üçüncüsü Onun kudreti ve dördüncüsü Onun malûmatı ve ezeliyyeti. İblis dedi:*
>
> *"Birinci dâireye girsem ikincisiyle, ikinci'ye girsem üçüncüyle, üçüncüyle yetinsem dördüncüyle imtihan edilecektim.*
>
> *Hayır, hayır, hayır, hayır diye tutturdum ve birincide kaldım. Sonra ikinciye kovuldum; daha sonra üçüncüye atıldım. Dördüncüyle işim bakalım ne olur!*
>
> *Secdenin beni kurtaracağını bilseydim secde edecektim, elbette. Fakat baktım ki bu dâirenin arkası, dâirelerle dolu. Kendi kendime "Bırak" dedim, "bu dâireden kurtuldum diyelim, ötekilerden nasıl kurtulacağım: İkinciden, üçüncüden, dördüncüden."*

Devamı : https://ismailhakkialtuntas.blogspot.com/2020/03/seytanin-cilesi.html

Aynülküdat Hemedani, Temhidat / Aşk ve Hakikat Üzerine Konuşmalar isimli eserinde der ki:

> *Ey aziz!*
>
> *Gayret alemini terk et!*
>
> *Dünyada İblis adını verdiğin o divane âşıkı ilahi alemde hangi adla çağıracaklarını bilemezsin.*
>
> *Onun adını bilsen, onu bu adla adlandırdığın için kendini kafir sayarsın.*
>
> *Heyhat!*
>
> *Nereden bileceksin ki?*
>
> *Bu divane, Allah'ı sevdi. Muhabbetinin mihengi ne oldu, bilir misin?*
>
> *Biri bela ve kahır, diğeri kınanma ve sefillik.*
>
> *Ona "Eğer bizim aşk davamıza giriştiysen bunun için bir delil gerekir" dediler; sonra da bela, kahır, kınanma ve sefillik mihengini sundular. O da kabul etti. İşte o an, bu iki mihenk, aşkın delilinin sadakat olduğuna şahitlik ettiler. Benim ne dediğimi asla anlayamazsın!*
>
> *Aşıkın, maşukun lütuf ve kahrında pişmesi için, aşkta cefa ve vefa gerekir. Aksi halde, ham kalır ve ondan bir şey ortaya çıkmaz.*

Devamı: https://ismailhakkialtuntas.blogspot.com/2020/04/temhidat.html

Binaenaleyh.. şu olmalı yaşadığımız dünyanın hallerinde, tek sonuç, tek doğru, ve tek yanlış yok.

Çözüm içtenlik ve samimiyetle Allah Teâlâya bağlanmalı ve ona sığınmalı, kendi içimize huzur verecek aşkına ve emirlerine bağlanmalı. Bünyemizin zamanla kazandığı kabiliyetler ve inanca muhalif düşecek hiçbir harekete taviz vermemeliyiz. Cevabı olmayan binlerce soru var.

İlk yalanı kendimize söylememeliyiz. Çünkü yalanı kapatmak için binlerce yalana muhtaç olacağımıza göre ve kendimizden kaçamayacağımıza göre daha varlığımız dünyaya gelmeden öncede belli olmuş ve bildirildiği kesin olan haberlere sadık kalmalı, içimizi acıtacak olsa tabii olmakta ısrar etmeliyiz.

Doğru söyleyeni dokuz köyden kovarlar. Bu doğru bir gerçektir. Öyle ise bir doğrular var. Bahsettiğimiz üzere bulanık mantık içinde kaderin tek durultucusu doğru olana tabi olmaktır.

Hangi doğru der inançsızlığı iddia eden. Ona denilen şu olmalı seninle başlamayan bir hayat ve sonden sonra devam eden bir hayat varsa, bunun tesadüfiliği iddia edilemez. Zincirlere bağlı olan kader peşi peşine gelecek olaylarda hak olanı inançlı ikende inançsız ikende bilmeyi öğrenmelisin, demeliyiz.

Vahşi'nin Müslüman olduğunda Efendimiz salla'llâhü aleyhi ve sellem ile olan ilk ve son konuşmasında **"seni görmek istemiyorum, bana Amcam Hamzayı hatırlatıyorsun"** çok şeyi bize dile getiriyor.

Hata yapmak cahillikte bile olsa geleceği etkiliyor.

Yapmayacaksın…

İnsana kader bazı şeyleri üzerine yükler. Dolaylı dahi kurtuluşu olmaz. Battığı yerden tek çıkış yolu kul ve başıboş olmadığını bilmesi ve Allah Teâlâ ya karşı aczini itiraf etmesidir.

İnsan acizdir. İnansa da inanmasa da.

Adem aleyhisselâmın duası insana hayatı bize başlatan ilk çıkış kapısı oldu.

رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

"…Rabbenâ zalemnâ enfusenâ ve in lem tagfirlenâ ve terhamnâ le nekûnenne minel hâsirîn(hâsirîne).

"Rabbimiz! Biz kendimize zulüm ettik. Eğer bizi bağışlamaz ve bize acımazsan mutlaka ziyan edenlerden oluruz." (A'raf 23)

İnsan kaderinde iyide olsa kötüde olsa haklı değildir. Her zaman haklı Allah Teâlâ dır.

Razı olalım ve bize gönderdiği emirlere gücümüz miktarınca sadık kalalım.

Denemeler 32

O bizden çok bir şey beklemiyor zaten. Basit bir yaratılıştan geldiğimizi biliyor.

İnançlı birçok kişinin yanlış tevil ettiği bir husus var. Allah Teâlâ bizi imtihan için bu dünyayı gönderdi veya yarattı.

Eğer Allah Teâlâ bizi imtihan etmeyi murat etse kazanma ihtimalimiz sıfırdır. Baştan kaybettik demektir.

Demeliyiz ki, Allah Teâlâ bizi diledi. Biz varlığa çıktık, ve itaat ettik, ne emri varsa ona isteyerek ve istemeyerek tabi olacağız.

Öyle değil mi.

Allah Teâlâ yı en iyi bilen onun peygamberi Hz. Muhammed Mustafa salla'llâhü aleyhi ve sellemdir. Onun getirdiğini hak bilmeli onu taklit etmelidir. Kudretimiz miktarınca.

Öyle iyilikler vardır ki, Hakk’a yaklaştıkça hata olduğunu anlarız. Bunlar bizim için iyilik olmaktan çıkıp mahcubiyete doğru çeker. Kur'ân-ı Kerim ile bize bildirdiği en küçük bir hususta fıtrata muhalif bir şey bulunmazken isyanları oynamak ve bulanık mantığın zirvede işlediği kaderi anlamaya çalışmaktan uzak durmalı, Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellemi taklit etmeliyiz.

Umulur ki, Allah Teâlâ bizden razı olur.

İhramcızâde İsmail Hakkı

İki Dünya Arasında

Bir insan tanıyorum dersiniz. Garip gelen…başkalarının fark edemediği. İşte onlar diğer dünyadan size haber getirenlerdir.

Bilmeliyiz ki insan hayatı iki dünya arasındaki seyahatten başka bir şey değildir.

Yaşayanların dünyası ve göçenlerin dünyası.

Her iki dünya ayrı gibi görünse de…sarmal olan bir halde.

Şimdilik yaşadığımız dünyanın fertleri olan bizler, ne kadar arzu etsek de diğer dünyadakilerle tam anlaşılır bir ilişkiye giremeyiz.

Lakin bazıları vardır ki öteki dünyaya biraz daha yakın olduklarından, dünyamızın geçiş sınırındaki bazı şeyleri görebilirler.

İşte onlar hudutta olanlardır.

Ölüme yaklaşan kişilerde hududa yaklaştıklarından, bazı şeyleri fark ederler. Bu sebepten ötürü bizlere haberler getirir.

Birde ölmeden önce ölenler vardır. Onlarda bu sınıfa dahil veya daha üst katmandadır.

Öteki dünyayı kabul etmeyen ateist, nihilist bile olsa, yaşayan için ölüm geçiş kapısıdır. İnsanlar her ne şekilde olursa olsun sevdiklerinin yanında ve bu dünyada kalmak isterler.

Bu gidişler ve gelişlerin içinde en çok acı çekenler intihar edenlerdir. Bunlarda araftaki yaşamın dalgalı hali yüzünden sürekli geçiş kapılarına vurduklarından asıl yerlerine gidemezler. Bozdukları ahengi ve geride bıraktıkları insanları rahatsız ederler.

Sonuçta en uzun ömürlü insan bile ölüme yakındır. Çünkü ölüm öteki dünya açısından bizim hayata göre sıfır zamandadır.

İyilerin ölümü neden bize sıkıntı vermez?

Çünkü onlar için ölüm bir nevi kurtuluştur. Yine de gerçek yüzüyle geri dönüşler her şekilde iyi ve kötüye kapanmıştır.

Hayal âleminde olanlar ise görevli melekler diyeceğimiz varlıkların mesaj içeriklerini aktarmasından ibarettir. Ta ki kıyamet kopana kadar.

Denemeler 34

O zaman bir sual olarak Allah Teâlâ'nın peygamberleri nasıldır?

Onlar içinde sadece izinli olan Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellemdir. Onun dışında diğer peygamberler için izin verilmemiştir. Zahirde nasıl diğer peygamberlerin şeriatı kalktıysa, tasarrufları da kalkmıştır. Hristiyan aleminde vizyonların çok olması Hz. İsa aleyhisselâmın dönüş inancının varlığı ile kendi ruhlarının sürekli bir beklentisi sonucu stigmata türü bir acıyı çok hissederler. Bunun dışında çok bir farklılık yoktur. Yahudiler Hz. Musa aleyhisselâmı çok görmezler. Sebebi hahamların kendilerini tanrı vekili görmelerinden bağlarının peygamberlerine zayıflığıdır.

Allah Teâlâ dostları içinde bu durum basıl denirse, peygamberimizin tahtı kademinde olanların dışındaki bütün veliler içinde geri dönüş izni yoktur.

Eğer öldükten sonra bu geçiş yerlerinden geçebilmek ve dünya ile bağın devamını isteyen biri olmak istiyorsanız, Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellemi ve ehli beytine bağlılığınızı artırmanın yolunu arayın. Başka çözüm yolu da yoktur. Çok ibadet ile bu yüksek özellik bulunmaz.

Bunun böyle olduğuna delil nedir diyorsanız, kıyamet erteleyicileri denen bazı insanlar vardır. Allah Teâlâ onların yüzü suyu hürmetine insanlığı bağışlar bu kişilerin birinci vasfı da Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellemi çok sevmeleridir.

Allah Teâlâ yı sevdiğini iddia edenler, ve peygamberimize karşı normal bir insan gibi düşünenler her geçiş noktasında akla karayı seçiyorlar. Ancak ne fayda...

Ötelerde yalnızlığa mahkum olmak istemiyorsanız, Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellemi çok sevin. Ortada dolaşan misyoner kılıklı insanların sözlerine aldanmayın. Onların birçoğu karanlık dehliz gibi odalarda yalnız başlarına bekletiliyorlar. Pişmanlıkları da o kadar çok ki aldandıkları bu konu için eyvah ettikleri ehline işaret edilmektedir.

İhramcızâde İsmail Hakkı

Güzel Şehir Ve İnsanları

Balık baştan kokar, derler

Birde… el vekilu kel asl /yani vekil asıl gibidir.

Edeb bir tac imiş nur-i Hudâ'dan

Giy ol tacı emin ol her beladan.

Malumu vech ile Hakk bela yazmaz kul azmadıkça.

Fitne vurgunu derler iyiyi kötüyü ayırmaz.

Ey güzel şehir!

Senin içindeki boşaltma zamanı geldi…galiba

Ne söyleyeyim bir sene…yok başka tarih…bir sene

Mayıs aylarında meraya çıkan hayvanlar genelde ishal olur…

Sende ishal olursun, onunla kalırsa tabi ki

Durdurulmaz derde düşer binler

Peşinden gider yüzbinlercesi,

Kimse nedenini

Sen sen ol eline beline diline sahip ol.

Olmamam ben deme..

Keserler… en aşağısı olmaz

Ya toprağa ya suya ya da uçmağa varır yolun

Durduk yere laf söylettirdiler

Olan olmuştur, olacak olanda olmuştur.

Ne gereği vardı belaya bulaşmak

Denemeler 36

Ancak güzel şehir vaktin doldu

Neden niçin demeden

Aslanlar kuzuya teslim edilir.

Davacı olurda aslanlar

Utanmıyor musun derler

Kuzuyu mahkemeye vermeye

Kralları oynayanlar perişan oldu…

peşinde güvendikleride

Yazık oldu… demeye gerek yok

Akıl çok büyük nimetti.

İrfan ve edep süsü idi.

Daha önce Allah dostuna denediler

Şimdi bir sultana

Kendine vur der gibi…

Sigaya çekerlerde

Dönüp bakmazlar.

Çünkü bu yerin altında

Önünde elpençe divan durulan va

Şimdi üzerlerinden geçiyor pis kanallar

Güzel şehir geriye doğru say…

Mühletin belli ki doldu.

Biz edepsizliği işaret saydık.

Çünkü önceden olan ile çok şeyle aynı

Edepsizlik edepsizliktir.

Sağı solu olmaz.

Şeytan bile edebe muhalefetten ceza yedi…

Onlar yemeyecek mi?

Yanında binleri götürürcesine…

Bilmezdim şimdi her şey değişti

Sebebi yine biz olduk galiba

Neden Peygamberimiz salla'llâhü aleyhi ve sellemi Çok Severiz

Bir arkadaşım bana ortalarda dolanan bir mesaj resmini bana atmış. Bak neler diyorlar, diye…

Şöyleki:

HER GECE VİRÜSTEN KURTULMAK İÇİN BU DUA OKUNUYOR CAMİLERDE.

"Allahumme salli âlâ seyyidina Muhammedin nebiyyil ümmiyyi ve ala alihi ve sahbihi ve sellim"

"Allahım! Ümmi olan/okuma yazması olmayan, efendimiz olan Nebiye ve ailesine ve yakınlarına rahmet eyle"

Yorumsuz resimli mesaj bana çok şeyler söylemez mi; sonuçta

“Doğru ,bekleyip göreceğiz ve mümkün olduğunca esneyeceğiz kırılmadan” babından bir şeyler yazmak lazım oldu.

Geçenlerde Gümüsuyu ile bir yazı yazmıştım. Bunun üzerine bir arkadaşım da bana gümüş hakkında verilen bilgiler için şarlatanların ifadesi diyorlar dediğinde, sanal ortama biraz baktım şu nokta beni yerle bir etti. Ne kadar çok düşmanı var bu insanlığın, dedim.

https://gaiadergi.com/bizden-saklanan-gerceklerden-yalnizca-biri-gumus-hakkinda-bilmediklerimiz/

Siz yazıyı yerinden okuyun…içerisinde geçen şu bölüm çok manidar

“1906 senesinde bütün büyük ilaç şirketlerini satın alan John D. Rockefeller koloidal gümüşün ilaç satışlarının önünde engel oluşturacağının farkındaydı. Bu sebeple Jude Abraham Felxner yardımı ile Amerika’daki tüm tıp fakültelerinde gümüşsuyu konusunun işlenmeyeceği ve bu talimata uymayan tüm profesörlerin lisanslarının elinden alınacağını belirtmişti. İşin ilginç tarafı Rockefeller, ailesinin hiçbir zaman ilaç kullanmasına izin vermemişti?”

Denemeler 40

Bu nasıl bir hıyanet?

Nasıl bir vahşilik ve acımasızlık doruk yapmış…

Vandal Kapitalizmin etkileri günümüzde devam ediyor. Son günleri yeni Soros'u Bill Gates.

Şimdi diye örnek verilen kişilerin, arkaplanlarındaki insanlığa akıl-almaz hayır arkasındaki zulmü…

Bu arada tabi ki arada kaynayan ve gerçeği de tam bilemeyen maneviyat tarafını sahiplenmiş kişiler. Hatırlarsanız bu virüs çıktığında çok patırtı çıkardılar, fakat işin yönü değişince onlarda sustular. Çünkü fitne herkesi kucakladı. Allah Teâlâ gazaba gelmiş demelerinin ardında başka işler komplo düzeneği varmış. Olunca Allah Teâlâ ne yapıyora döndü. Bu bir tezat oldu. Bu seferde içlerine kapanıp savunma yönüne geçtiler.

Sonuç tabiiki bir savaş başlamış, güçlü ve kuvvetli arasında. Dünya dualitenin kıskacında ve tarihi maddi ve manevi grupların savaşları ile doludur. Her gurup kendini temize çıkarıp korkudan emin olmak istiyor.

Kriz zamanları ayıklama dönemleridir. Maddiyat sahipleri paralarına kuvvetlerine sarılınca, maneviyat kesimi de kendi inançlarına ve peygamberlerine sarılma ihtiyacı duyacaktır. Bu olması gereken bir durumdur. Çünkü insan, şartsız son açılacak ölüm kapısına huzur ve güvenle girmek ister.

https://www.ahaber.com.tr/galeri/dunya/bill-gatesten-viruse-karsi-43-milyon-dolarlik-onlem-kendini-oraya-kapatti/9

Bu kişinin bu dar vakitte eve alması garip değil mi?

Bazı insanlar bu kişinin corana aşısı için 100 milyon dolar, daha sonra 150 daha diyorlar fon ayırdı diye savunan yazıları var. Çok inanasım gelmiyor

https://www.haberturk.com/yazarlar/oray-egin/2654277-bill-gates-bu-isin-neresinde

Bu bir gerçek büyük şirketlerin bütün hayırlarıda menfaat içindir. Ve bu bir para aklama işinden öteye gitmez.

Bir yazıda kriz dönemindeki paralar için bir tespitte şu deniyordu.

"Hükümetler kriz zamanlarında parayı su gibi harcıyorlar. Örneğin ABD 2 trilyon dolar harcadı. Almanya da birkaç yüz milyar euro harcadı. Bir vatandaş olarak, kimlerin bu kararlan aldığını ve paranın nereye gittiğini bilmek istiyorum. Bu para salgından önce bile yöneticilerin aldığı kötü kararlar yüzünden batmak üzere olan büyük şirketleri kurtarmak için mi kullanıldı?

Yoksa küçük işletmeler, restoranlar veya dükkanlara yardım etmek için mi?

Eğer bir hükümet daha fazla gözetleme yapmak için çok istekli ise, bunun iki yönlü olması gerektiğini bilmeli. O hükümet tüm finansal hareketleri açıklamanın zor olacağım

söylerse "Hayır bu karmaşık değil. Her gün nereye gittiğimi bildiren devasa bir gözetleme sistemini yaratabiliyorsanız, vergilerimin nereye gittiğini gösteren bir sistem yaratmanız da elbette kolaydır" diyebilmemiz lazım."

https://ismailhakkialtuntas.blogspot.com/2020/05/pandemiden-sonra-dunyayi-ne-bekliyor.html

Ütopya bitti distopya cirit atıyor

Bir belgesel vardı cennet gibi bir hayattan bahsederdi seyredin bunlar sadece elitler için olacaksa olmaz olsun…

https://cinimanem.wordpress.com/2019/11/12/thrive-gelisim-2011-belgesel/

Avrupa Birliği dahi Corana da birbirlerine samimiyetsizliklerini gösterdi. İtalya bu krizden sonra bu birliği bir daha düşünelim diyor. İspanya da.

Sonunda sesler kesildi ama güven çatladı.

Sözü buradan milyonlarca doları olan ev alırken fakir ve gariban insan neyine sığınır…

İnancına ve çığlığına. Feryadına…

Tanrım nerdesin?

Sevdiğim Efendim neredesin demez mi?

Çığlık, feryad u figan garip insanın kanıdır.

Sesi onun sonsuz gücüdür.

Duası mazlumunen güçlü silahıdır.

Ne yapabilir ki başka?

Garip insanın başarısızlığını tembelliği ile başa kakanlar olsada.

Onlar seslerini çıkararak, bizimde gücümüz var.

Bu bir ayrıcalıktır.

Ses duvarları delen kalplere etki eden, sonsuz bir etkidir.

Ey zayıf insan!

Ölüm gerçeğinde sarsılan bir dünyayı tanıdın. Zenginler dahi kendilerine güvenemiyor milyon dolarlık evler alıp kendilerini korumaya çalışıyorsa sende Peygamberine inancına sahip çık. Bu mesele büyüyecekse senin içinde sakladığın ve ölümden sonra beklediğin hayatta yüzün kara çıkacak endişesini içinden at. Çünkü insan bir leş değildir. Ruhunu verdiğinde karşılaşacağı bir hayatı var. Başıboş hiç bırakılmadı… Sağlam dur. Bu olaylar biter veya bitmez edecek olsun, gününü huzurla doldur. İnanç inansın içine kazançla verilmiş bir duygu değildir. Allah Teâlâ'nın verdiği bir lütuf ve ihsandır. Sende varsa şükretle devam et.

Denemeler 42

Çok mutlu ol, bir sevdiğin ve ilahi aşkın var. Bunu bulamayıp hiçliğe sürünen insanlardan daha farklısın.

Ah sema seslerimizin kaybolmadığı kesin…bizler ölümden kaçamayız ama korkusundan eminiz. Çünkü Yüce Dost'u arzulayan ve onun hasretini çeken bir gönül taşıyoruz.

Farkımız bu olsun.

Ey okuması olmadığı halde, bir ikincisi dahi olmayan kitabın ilk okuyanı, Allah Teâlâ'dan getirmedin dediler, sen yazdın dediler, onu da kabul etseler de bir benzerini ortaya hala koyan yok. Bu aciziyet içinde olanlar için okult bir bilgi veya havas desin, illaki şu vardır.

Tevrat'ta bunu söyler, **"Başlangıçta ilk söz vardı."**

Kur'ân-ı Kerim de onu "oku" diyerek başladı…

O ilk söz efendimizin adıydı.

Allah Teâlâ buyurdu ki:

"Sen olmasaydın alemleri yaratmazdım."

Sonra Davud aleyhisselâm diliyle

"Ya Muhammed, Seni Kendim için, âlemleri de senin için yarattım"

Yine Allah Teâlâ, buyurdu ki:

"Ya Muhammed! Yarattıklarım benim rızamı ister, bende senin Rızanı İstiyorum" –salla'llâhü aleyhi ve sellem-"

Allah Teâlâm bizi onun adına bağışla, çünkü biz onun yaşadığı hayatı ve emirlerini yaşamaktan acziyet içindeyiz. Bu zayıflığımızı sana referans sunarak, Onun güzel adını anıyoruz, ve biliyoruz ki sen bize acırsın. Çünkü, Sen bağışlaması ve merhameti çok olansın.

Ey Allahım…

İhramcızâde İsmail Hakkı

Huysuzumuza Bir Sevgi

"Kötü olan her şey sevgimize muhtaçtır."
R. M. Rilke

Hadis-i şerifte, **"Bir dağın yerinden ayrıldığını işitirseniz tasdik edin. Ama bir kişi huyunu değiştirmiştir derlerse tasdik etmeyin. Çünkü insanın yaratılışındaki huy devam eder"** buyuruluyor.
(İnsan huyunu değiştiremez. Çünkü yaratılıştaki huy devam eder) hadis-i şerifi, yaratılışta olan huyların değişmeyeceğini gösterir. Fakat,
"Huyunuzu güzelleştirin"
"Herkes, Müslümanlığa elverişli olarak dünyaya gelir. Bunları sonra anaları babaları, gayrimüslim ve imansız yapar" hadis-i şerifleri de, huyun değişebileceğini terbiye edileceğini gösterir.

Girit'in Corana'sı Neymiş

İnsanlar neden bu kadar kötü olabilir, düşüncesi bile fazla geliyor. Rumların zulmü gördüğünde tamam bize sahip çıkın dediği millete yani biz Türkleri, soyumuzu kurutacak kadar soykırım yapmaları. Bunun sebebi nedir?

Onlar hadlerini ne kadar aştı ki, Allah Teâlâ af kapılarından bir tanesi dahi açık bırakması denecek kadar batağa batmıştılar.

Önce tarihe bakalım sonra bunun arka yüzü olan hakikat penceresi nasıl çalışmış onu görelim.

(Alıntı)

Girit, Muğla kıyılarına 180 kilometre uzaklıktadır. Önce Bizanslılar'ın egemenliğinde olan ada, 823 yılında Araplar'ın eline geçti. 961 yılında ise yeniden Bizanslılar'ın oldu.

Daha sonra adayı Cenevizliler ele geçirdi ve 15 kilo altına Venedikliler'e sattı.

1645'te Osmanlılar adayı fethetme harekâtına girişti. 24 yıl süren kanlı savaşlardan sonra ada Osmanlı egemenliğine geçti.

Türkler'in adayı alması Rumlar tarafından büyük bir sevinçle karşılandı.

Venedikliler'in kapattığı Ortodoks kiliseleri hemen açıldı.

Türkiye'den getirilen çiftçi, esnaf âileler yerleştirildi, camiler, medreseler, köprüler, kütüphâneler, çeşmeler yapıldı.

Bu özgür ortam nedeniyle çok sayıda Yunan da adaya gelip yerleşti.

1760 yılında adada 200 bin Müslüman'a karşı 60 bin Hıristiyan yaşıyordu.

Girit'teki ilk isyan 1770'te patladı. Ondan sonra da aralıklarla sürdü.

1821'de başlayan Yunan isyanı 1825'te bastırıldı ama 1830'da Batılı devletlerin zorlamasıyla bağımsız Yunanistan kuruldu. Hemen ardından da Girit'te ayaklanma çıktı.

Bu isyan bastırıldı ancak Rumlar 1841 ve 1859'da yeniden ayaklandı.

Türkler'e yönelik katliamlar başladı. Bunların en büyüğü ve kanlısı 1866 yılının 16 Ağustosu'nda Selino Kasabası'nda oldu.

Binlerce Türk katledildi. Ama Batı bu katliamları görmezden geldi.

Bundan cesaret alan ada Rumları 2 Eylül 1866'da "Enosis" ilân ettiler ve Girit'in Yunanistan'a bağlandığını açıkladılar.

Bu sırada adada 16 tabur Türk askeri bulunmasına rağmen Osmanlı Devleti hiçbir şey yapamadı.

Katliamlar, *Yunan Albay Koreneos* önderliğinde aralıksız sürdü.

Sonunda baskılara dayanamayan Osmanlılar, Girit'e özerklik vermeyi kabûl etti ama Rumlar bunu reddetti.

Batılı ülkelerin yoğun baskısıyla bu özerklik daha da genişletildi.

Ardından bir Yunan vâli atandı. Böylece adada **Osmanlı** egemenliği fiilen sona ermiş oldu.

1909'a gelindiğinde sallantıda olan **Osmanlı İmparatorluğu**, Girit'i düşünecek hâlde değildi.

O günlerde **Avusturya**, Bosna-Hersek'i ilhak ettiğini açıkladı. Osmanlı Devleti buna da sesini çıkaramadı.

Bunu fırsat bilen Girit Rumları, adanın **Yunanistan'a** ilhak edildiğini açıkladı. **Yunanistan** da adayı topraklarına kattığını dünyâya duyurdu.

Bu karar Türk toplumunda büyük infiâl uyandırdı. Heyecanlı ama hüzün dolu gösteriler yapıldı.

Sonuçta ada **milyonlarca insanın "Girit bizim canımız, fedâ olsun kanımız" feryatları arasında 1909'da Yunanistan'ın oldu**.

Bugün adada tek bir Türk bile yaşamamaktadır.

(https://www.hurriyet.com.tr/girit-in-huzunlu-oykusu-9480090)

Şimdi birde bu olayın görülmek istemeyen tarafı.

Büyük Amiş Efendi Kitabından nakledeyim.

Türbedâr Bekir Efendi hakkında şu hatırayı naklederler.

“Hükümet, Rusyadan Türkiyeye akın eden Çerkesleri Tuna vilâyetinde olduğu gibi; Giritte de yerleştirerek orada bulunan 200.000 raddesindeki Rum ekseriyetine karşı ancak 100.000 kişiden ibaret olan müslüman ekalliyetini çoğaltmak istemiş; fakat Girit beyleri, yani ileri gelen müslümanları bu karara son derecede muhalefet etmişler ve olanca kuvvet ve kudretleriyle Hükümeti, bu yolda icraatta bulunmaktan men’e çalışmışlardır.

Giritlilerin Hükümete karşı takınmış oldukları bu hal ve vaziyetleri Bekir Efendi Hazretlerinin huzurlarında bahis mevzuu olurken; sabrı tükenen Bekir Efendi elini Girid’e doğru uzatıp:

“Allah belâlarını versin!”

demiş, çok geçmeden bu fenâ dua yerini bulmuş ve zavallı Girit müslümanları beyinsiz başlarının cezasını çekmişlerdir.”

Bu bahsi Abdülâziz Mecdî Efendi de naklederler ve sonunda:

Denemeler 46

“Bekir Efendi Hazretlerini bu yolda fenâ dua yapmaya mecbur eden, meclisinde söz söyleyenlerdir. Evliyaullahın meclislerinde çok dikkatle idare-i kelâm etmelidir. Onları gücendirmeğe gelmez. Zira evliyanın gayreti galiptir.” (sh: 29)

https://ia601504.us.archive.org/32/items/Naqshabandi/Amis%20Efendi%20.pdf

Hulasa, Rabbimin bir kuralı var, kendi ellerinizle seçtiğiniz veya hükmüne yıllarca razı olduğunuz birini başınıza getirirseniz, ve onunda bazı hükümleri, uygulamaları hoşunuza gitmeyince isyan etmeden önce dikkat etmeniz gereken bir kuralı var.

Olandan veya istenenden bizlere ne zarar dokunuyordan çok “Allah Teâlâ bu işten razı mı, değil mi” ye bakmak lazım.

Ben Girit hadisesini okuyunca Suriyelilere –yanlış politikalar yüzünden yerlerinden oldular/burası uzun konu- milletimizce yapılan desteğin Hakk katında illaki güzel bir karşılığı Türk Milletine ihsan olmuştur.

Kanun bu, acımak ve merhamette yapılan hata, sonuçları ne olursa olsun hayra dönük olmaktadır. Okumuştum, Suriyeliler, geldikten sonra yurudumuzda görülen bazı hastalık çeşitlerinde değişimler, olmuş, bir nevi aşılanmışız… Hayret değil mi?

Herkesin anlamakta zorlanıyor olduğu birçok husus var. Bunun nedeni bilginin azlığı ve çokluğu ile alakalı oluşudur.

Baş ağrıyorsa bütün vücut rahatsızdır. Sıkıntılı zamanlarda, milletin itaat etmek ile düştüğü hata, isyan edilerek kazanılan doğrudan, daha kazançlıdır.

Tarihimizde çok örnekleri var. Kurtuluş Savaşı bile padişahın emri gereği başlayan bir hareketti. Sonradan değişime uğrasa da Sultan Vahdettin emri ile başlamıştır. Allah Teâlâ İstiklalimizi bize bağışlamıştı.

Yabancıların Türk Milleti hakkında anlamadığı nokta budur. Devletine itaat etmenin, hala genlerimizde var oluşu.

Girit’in elden çıkış nedenine bakılınca müreffeh zenginlerin düzenlerimiz bozulacak diye devlete isyan etmeleri. Bu menfaat düşüncesi Allah Teâlâ’nın kadere müdahalesine sebep olmuştur. Yani zenginler unutmasın ki, alt tabaka olmayınca yaşayamayacaklardır. Sonra alt tabakanın üst tabaka ile olan ölçüm kriterleri farklı olacaktır. Pozitif ayrımcılık var. Allah vermediğinden fazlasını istemez, yükte yüklemez.

Sonuç ne?

Ne yaparsak yapalım, bir ölümlü olduğumuzu düşünüp, diğer insanların haklarını zarar ve menfaat çizgisinde Allah Teâlâ ve Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellemin emrine uygun ve yakın olana doğru çevirmeye bakalım.

İhramcızâde İsmail Hakkı

Bütün İş Saatte

Muhyiddin İbn Arabi kuddise sırruhu, Futûhât-ı Mekkiyye'sinde ‘Cevherî’nin hikâyesi hakkında şunları anlattı.

Cevheri elinde hamur olduğu halde fırına gitmiş. Abdestsiz imiş, Nil’in kenarına yıkanmaya gelmiş. Suyun içindeyken uykudaymış gibi Bağdat’ta olduğunu, bir kadınla evlendiğini, altı sene onunla geçirdiğini, kadının çocuklar doğurduğunu -sayılarını bilmiyorum-sonra yine suyun içindeyken kendine döndürüldüğünü görmüş. Yıkanmasını bitirmiş, elbiselerini giymiş ve fırına dönmüş. Ekmeği almış ve evine gelmiş.

Ailesine vakıada gördüğü şeyleri bildirmiş.

Aradan bir ay geçtikten sonra vakıada kendisiyle evlendiğini gördüğü kadın çıkagelmiş.

Adamın evini sormuş.

Bir araya geldiklerinde Cevheri kadını ve çocuklarını tanımış, inkâr etmemiş. Kadına ‘ne zaman evlendin?’

diye sorulunca, ‘altı seneden beri, bunlar da onun benden olan çocuklarıdır’ diye yanıt vermiş. Böylelikle hayalde olan şey, duyuda ortaya çıkmıştır.

(Söz bitti)

Zaman içinde yaşadığımız bazı anlar sıkıştırılmış zamandan genişletilmişe geçebilir. Peygamberimizin sadaka ömrü uzatır dediği de budur.

Dar zaman genişler. Biz bunu yaşarız çok vakit anlamadan.

Düşünün biz saatçi var, saate ayar çekiyor... İsterse çarkın çalışma hızını yavaşlatır 1 yıllık zamanı 10 yıla çıkarır. Görünüşte zaman aynı geçirilen sürede aynıdır. Hissiyatımız bile bunu anlamakta sorun yaşar.

Denemeler 48

Öyle kişiler var ki, ölmeleri anbean vaki olması gerekirken ölmediler. Aynı anın yaşamasın da 1 yıl ona çıktı. Diyelim ki bu yıl ölmesi gerekenler 10 yıl sonra göçecekler. Bu göçme hadisesi yine kadere uyacaktır. Bize farklı gelecek olması zannımızdadır.

Cevherî hikayesiden anladığımız da budur.

İhramcızâde İsmail Hakkı

Efendimizi Sevmeyenler Allah'ı sevmeyenlerdir

Allah Teâlâ Hazret-i Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellem efendimize hitabı ile şu manaya işaret eder.

- "Sana biat edenler, ancak Allah'a biat etmiş oldular.." (48/10)

Bu manada, Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellem efendimizi kendi makamına ikame etti..

Sonra şöyle buyurdu:

- "Resule itaat eden, Allah'a itaat etmiş olur.." (4/80)

Sonra, Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellem. efendimiz, bu manayı sarih olarak, Ebu Said-i Hudrî'ye anlattı..

Ebu Said-i Hudrî, Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellemi rüyada görmüştü.. bu vesile ile, efendimiz salla'llâhü aleyhi ve selleme geldi ve şöyle dedi:

- Ya Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellem, beni mazur gör; Allah'a olan sevgim, seni sevmeye fırsat vermiyor, beni benden alıyor..

Bunun üzerine, Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellem efendimiz şöyle buyurdu:

- "Bilmiyor musun, Allah sevmek, beni sevmektir.."

Efendimiz, Allah'ın halifesidir..

Allah-u Teâlâ ise.. Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellem efendimizin naibi, yani onu temsil etmekte ve onun vekilidir.

Bu duruma göre, naip halifedir.. Halife de naiptir..

Daha açığı: **Bu odur; o da budur..**

...

Kaynak: İnsan-ı Kâmil (Giriş) Abdûlkerîm Ceylî

Denemeler 50

Ey Sevdam, seni rüyada bile göremediğime göre, kavuşma yeri neresidir?

Çünkü seni tanımayan bulamayan bu dünyada kör, ahirette kördür... biz bu kör kuyuların dibinden nasıl ve ne zaman çıkacağız. Bir bilen yok, bir çıkaran da...

Gel İmdat eyle, başımızdan gayri verecek bir şeyimiz olsa, o da yok. Hani onu da sunsak, pazarında değer eder mi ki...

İhramcızâde İsmail Hakkı

Sünnet Namazlarını Kılmaya Mecburuz

Muhyiddin İbn Arabi kuddise sırruhu, Futûhât-ı Mekkiyye'sinde nafile ibadetlerin tamamlayıcı özelliğinden bahseder. Bunun üzerinde çok durur. Oruç ibadetinin bu şekilde bir tamamlanma bahsi yoktur. Çünkü oruç başlı başına direkt Allah Teâlâ'ya arz olduğu için olmalı ki, tamamlayıcı nafiler konusu gelmemektedir. Sebep olarak, orucun fidyesi verilerek bir çözüm var. Iskat devir de namaz konusuda oruca kıyas edilmiştir.

Namaz ibadetlerin en zoru ve telafiside çok zorluk barındırmaktadır.

Şimdi Hazreti Pir'in açıklamalarına bakalım.

"Rasûlullâh sallallâhü aleyhi ve sellem, kendisinden aktarılan sahih bir hadiste şöyle buyurmuştur:

'Kulun ilk bakılacak ibadeti namazdır. Allah Teâlâ şöyle der: **Kulumun namazına bakınız, onu tam mı yapmış yoksa eksik mi bırakmıştır.**

Namaz tam ise, onun adına tam olarak yazılır. Namazdan bir şey eksik ise, Allah Teâlâ şöyle buyurur:

Bakınız, kulumun nafile namazı var mıdır?

Nafile namazı var ise, şöyle der:

Kulumun farz namazındaki eksiği nafile namazından tamamlayınız.

Sonra, ameller bu tarzda ele alınır.'

...

. Namazdan herhangi bir kısım eksik kalsa, eksik kaldığı ölçüde sahibine aittir. Allah Teâlâ, onu eksik iken kabul etmez ve böylece namazları birbirine ekler, insanın kılınmış yüz namazı var ve onlarda eksildik bulunuyorsa, bu namazlar birbirleriyle tamamlanır ve Hakk'a yetkin bir şekilde giderler. Böylece –sözgelimi yüz namaz seksen ya da elli veya on ya da bundan daha fazla ya da azı haline gelir.

İnsanların ve cinlerin namazı böyledir.

...

Teheccüde kalkan insanın herkesin bilmediği başka bir durumu daha vardır.

Şöyle ki: Teheccüddeki münacatın meyve ve ilimlerini ancak gece namazı kendisi için nafile ibadet olan kimse derebilir ve elde edebilir. Farz namazları eksik olanın, eksik ibadetleri ise nafilelerin farzlarından tamamlanır.

Farzlar teheccüd kılan kulun bütün nafilelerini kapsar ve geride nafile kalmazsa, bu durumda kişi, teheccüd kılan olmadığı gibi nafile ibadet sahibi de değildir.

<u>Denemeler 52</u>

Bu nedenle böyle biri adına nafile ibadetlerin hali, bilgileri ve tecellileri meydana gelmez. Bunu bilmelisin!

(Söz bitti)

Zamanımızın kesafetinden insanların farz namazlarındaki noksanlığın boyutu arttığından, ibadetlerinde usanç artmış, zevk ve hazda bir noksanlık zuhur etemektedir.

Düşünürseniz, bir insan borcunu verdiği kişiden teşekkür alması çok nadirdir. Sonuçta borç aldığı kişiden ihsan kapmış, sonra ona iade etmiştir. Bu ödemede bir soğukluk illaki vardır. Ancak bir dilencinin aldığı beş kuruş bile sayısız duaya sebep olur.

Bu demek oluyor ki, kulluk nişanesinden olan farzlar insan için yükünü indirmiş olmaktan öteye gitmez. İçindeki ferahlık sadece sorumluluğun kalkmasıdır.

Bu mesele bir yanında, farzların tamamlama hususunda vesveseli insanlar vardır. Sürekli bir noksanlığın sıkıntısını çekerler. Bu nedenle beş vakit kılarken içinde oluşan vesveseyi atamaz.

Bu kişiler şunu düşünmeli, bu tamamlama hususunu hem dünyevi ve hem de uhrevidir. Öyle ise, namazını sünnetlerle eda ederse, namazını tam kıldığını kabul etmelidir.

Dikkatli bir musalli/namaz kılan, eğer kendine şöylece bakarsa sehven hata yaptığı şeyler genelde farzlardadır. Sünnetlerde bu durum çok olmaz. Bunun nedeni, Allah Teâlâ, insanlara nazar ederken, borcunu eda eden yani farzını kılana celal sıfatıyla izhar eder. Ancak sünnetlerin edasında Efendimiz salla'llâhü aleyhi ve selleme olan aşırı sevgisinden, “bu kulum habibimin izinden gidiyor” diye cemal sıfatıyla nazar eder. Cemalin olduğu yerde huzur daha fazla oluşu ile insan kulluğun sıkıntısından uzaklaşır ve daha az hata işler. İçini huzur kaplar.

Böyleyken Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve selleme uymanın kıymeti bir daha açığa çıktı. Zamane ilahiyatçıların sünnet namazlarını kılmanın gereği yok demelerinin boş söz olduğu bir daha ortaya çıkmıştır.

Allah Teâlâ’m bizi Habibin –salla'llâhü aleyhi ve sellem-e ümmet kıldığın için şükrümüzü ziyade eylemeni niyaz ederiz.

Allah Teâlâ ne güzel vekildir.

İhramcızâde İsmail Hakkı

Her Kim Kadir Gecesi Filan Gecedir Diyorsa Peygamberimzie Muhalefet Etmiştir

Muhyiddin İbn Arabi kuddise sırruhu, Futûhât-ı Mekkiyye'sinde Kadir gecesi için şu izahı verir.

“Kur'ân-ı Kerim, bin aydan daha hayırlı bir gecede, yani bin aydan daha üstün ve daha faziletli bir gecede inmiştir. “

‘Daha faziletli’ bir ilavedir ve ilave onun kendisidir. Allah Teâlâ ‘daha faziletli’ olmayı Kadir gecesine tahsis etmiştir.

Bu, o gecenin Allah Teâlâ katındaki mertebesidir. Kuran’ın kendisinde indirildiği bu gece Kadir gecesidir ve Şaban’ın yarısına karşılık gelir. **Çünkü kadir gecesi, bütün senede dolaşan gecedir.**

Bizim görüşümüze gelirsek, kadir gecesinin bütün senede dolaştığını gördük.

Onu Şaban’da gördüğümüz gibi Ramazan’da ve onun tek sayılı bütün gecelerinde gördük. Ramazan ayının on ikinci gecesinde de -o yılın orucuna göre Kadir gecesini gördük.

Allah Teâlâ bir senedeki gecelerden hangisini ‘Kadir gecesi’ diye isimlendirilen o gecenin zamanı yaparsa, ‘Kadir gecesi’ odur.

Kadir gecesinin denk geldiği gece senenin geceleri arasında diğerlerinden üstünlüğü olan özellikli bir geceyse, o gecenin hayrı Kadir gecesinin faziletine eklenir. Bu gecelere misal olarak Cuma, Şaban’ın yarısı gibi bilinen geceleri verebiliriz. Böyle bir gecedeki Kadir gecesi, bulunduğu gecenin faziletinin eklenmediği senedeki Kadir gecesinden üstündür.

Bunu bilmelisin!

***

Kadir gecesi nedeniyle Ramazan gecesini ibadetle geçiren kimse -gecenin aranmasını Hakk teşvik ettiği için ayakta dursa bile gerçekte kendisi için ayakta durmuştur.

Ramazan ismi ya da başka bir isimden dolayı ayakta kalırsa, kendisi iç in değil, Allah Teâlâ için ayakta durmuş demektir ve böyle biri daha yetkindir. Yine de her ikisi de dine uygundur.

…

Denemeler 54

Bilmelisin ki, kadir gecesine insan tesadüf ederse, bu, Allah Teâlâ'nın kendisine ihsanda bulunduğu bin aydan hayırlıdır. Kadir gecesi her bin gecede bir tane olarak bulunuyorsa, her yılın on iki ayında bir tane bulunduğunda durum nasıl olabilir?

Ayette belirtilen bu durum, kulaklarımızın nassa dikkat kesildiği garip bir ifadededir. Bu ifade, başka bir anlam daha içerir ki, o da bu gecenin bir sınırlama olmaksızın bin aydan 'daha' hayırlı olmasıdır. Bununla birlikte bin aya ilave olan kısım (daha) belirsizdir ve dolayısıyla nerede biteceği bilinemez.

Allah Teâlâ kadir gecesinin bin aya bedel olabileceğini söylememiş, herhangi bir vakit belirmemeksizin bin aydan daha üstün saymıştır. Bu geceye ulaşan kul, bin seneden fazla (ama) belirsiz bir sürede ihlaslı bir halde Rabbine itaat etmiş gibidir. Başka bir örnek ise, doğal ömrü aşarak, ölümü zorunlu olsa bile, bilinmeyen bir ömre ulaşan kimseye benzer. Fakat bu ölümün doğal ömrü aştıktan sonra tek bir nefesle mi, ya da binlerce yıl sonra mı gerçekleşeceği bilinemez. Daha önce söylediğimiz gibi, sınırlı sayılmadığında kadir gecesinin durumu da böyledir." (Söz bitti.)

Yine Muhyiddin İbn Arabi kuddise sırruhu, Futûhât-ı Mekkiyye'sinde kader yani bilinmeyen gelecekten bahsederken der ki:

"Kaderden soru sorarsan, adını nebîlik divanından silerim.'

Kaderi sormak, eşyanın yaratılış illetlerini sormaya benzer. Hakkın fiillerinin (kendinden başka zorlayıcı) bir illetinin olması uygun değildir. Çünkü zâtın varlığı ve mümkün ayn'ın (sabit hakikat) varlığın zuhurunu kabul etmesinin dışında, bir şeyin yaratılışını zorlayacak illet ve neden yoktur. Öyleyse ezel, illetlerden soru sormaya el vermez. Böyle bir soru, Allah Teâlâ'yı bilmeyenden meydana gelebilecek bir sorudur.

... Bu nedenle kader bilgisi, peygamberlerden olduğu gibi, başkalarından da gizlenmiştir."

...

Cuma günündeki (insanın kendisinde yaratıldığı en şerefli) saat, sene içindeki Kadir gecesinin durumuna benzer. Allah Teâlâ, Kadir gecesinin durumu hakkında şöyle der:

'İnsanlar tek bir ümmet idi, Allah Teâlâ peygamberlerini müjdeleyen ve korkutan kimseler olarak gönderdi. Onlarla hakkı indirdi ve böylece görüş ayrılığına düştükleri konuda insanlar arasında hüküm verirler. O konuda sadece daha önce kendilerine Allah Teâlâ katından apaçık deliller gelen kimseler kıskançlıkları nedeniyle görüş ayrılığına düşmüştür. Allah Teâlâ iman edenleri görüş ayrılığına düştükleri konuda hidayete ulaştırmıştır:'

Bu ayet, Kadir gecesi hakkındaki görüş ayrılığı hususunda inmiştir. (Söz bitti.)

Şimdi biz de diyoruz ki; elli yıl kadar önce memleketimizde Kadir gecesi hakkında insanlar ramazanın 27. Gecesini bilirler, bir saflık içinde o geceyi ihya ederler huzur bulurlardı. **Ne zaman ki, cemaatler denen mezhep ötesi ileri olan guruplar, yani, mezhebin nedir sorusundan sonra hangi cemaattensin diye sorulduğunda bir cevabı olanlar, ayrıcalık kazanmak için kendi imamlarının peşinden gitmeye başladılar.** Kadir gecesine de el attılar. Ne var ki, kadir gecesi de bilinmeyenler arasındadır. Hürmeten sırrına müdahale etmemek gerekir.

Sözün nihayetini Muhyiddin İbn Arabi kuddise sırruhu ile bitirelim. Hazret Futûhât-ı Mekkiyye'sinde diyor ki;

“İnsanlar kadir gecesinin zamanı hakkında görüş ayrılığına düşmüştür. Bir kısmı, onun bütün sene içinde döndüğünü söylemiştir ki, ben de bu görüşteyim. Kadir gecesini Şaban’da, Rebi’de ve Ramazan’da gördüm, Ama en çok Ramazan’da, özellikle de son on gününde, bir kez de Ramazan’ın ikinci onuncu dilimindeki tek sayılı gecelerinde gördüm. Ben, kadir gecesinin görüldüğü ayın tek ve çift gecelerinde olmak üzere senenin bütününde döndüğü inancındayım.

...

Her gece ibadete kalkarak, söylediğim kadar bile olsa, bütün sünnetleri yerine getirmeye çalış! Hiçbir gece duayı ihmal etme.

Dua ederken Allah Teâlâ’dan bağışlanma, din, dünya ve ahiret işlerinde afiyet istemelisin.

Bir sene dahilinde Kâdir gecesine ne zaman tesadüf edeceğini bilemezsin. Tekrar yine söylüyorum:

Kadir gecesini Ramazan ayının dışında pek çok kez gördüm. Bu itibarla Kadir gecesi senenin içerisinde dönerken en çok Ramazan’da ve bilhassa ayın tek gecelerinde bulunur; bununla beraber bazen çift gecelerde de bulunur. Kadir gecesini ayın on sekizinci gecesinde gördüm, Ramazan’ın onuncu gecesinde de bana gösterildi. Gece ibadederini yaparken on ayete ilavede bulunursan, ilave ettiğin kadar gafletten uzaklaşmış sayılırsın. Yüze çıkardığında ise zikredenlerden sayılırsın; bin ayete çıkardığında, muksit denilenlerden biri olursun.

(söz bitti)

Hulasa, insanlar mal bulmuş mağribi gibi, büyüklerin sözlerini çarpıtıp, ona göre çıkarımlar yaparlar.

Hiç düşünmüyorlar ki, Allah Teâlâ, Habibi Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve selleme hikmeten unutturduğu Kadir Gecesi bilgisini, faziletli olsa da başka bir kişiye vereceğini düşünmek yanlış olmalı. Ümmet olarak bize düşen yapılması gereken nafile ibadet, azda olsa her gece, ve sadece ramazan ayına da mahsus değil senenin bütün gecelerine yayarak devam etmektir. Bilindiği üzere o kul illa ki bu faziletli geceye isabet etmesi haktır.

Yine ısrarla diyorum, her kim Kadir gecesi filan gecedir, veya söyle böyle diyorsa Efendimiz salla'llâhü aleyhi ve selleme muhalefet etmiş, ve onun sünnetinden uzaklaşmış demektir. Bu böyle bilinmeli.

İhramcızâde İsmail Hakkı

Bir Bilene Sorun

Muhyiddin İbn Arabi kuddise sırruhu, Futûhât-ı Mekkiyye'sinde bir rüyasından bahseder.

Şöyle ki:

"Rüyayı beş yüz doksan dokuz senesinde Mekke'de Ecyad kapısı ile Haruze kapısı arasında görmüştüm. Buhari kitabını okuyan ise salih adam Muhammed b. Halid es-Sadefı et-Tilimsani'ydi. O aynı zamanda bize Ebu Hamid el-Gazali'nin *İhya* isimli kitabını bize okumuştu. Aynı rüyada Rasûlullâh sallallâhü aleyhi ve sellem'e bir lafızla üç talak boşamanın hükmünü sormuştum. Bu tarz boşama kocanın '**sen benden üç talakla boşsun'** demesidir. Rasûlullâh sallallâhü aleyhi ve sellem bana şöyle demişti:

'O üç talak sayılır. Başka birisiyle evlenmeden kendisine helal olmaz.'

Ben de kendisine şöyle diyordum:

'Ey Allah Teâlâ'nın Peygamberi! Bilgi ehli olan bir kavim bunu tek talak saymışlardır.' Bunun üzerine şöyle demiştir:

'Onlar kendilerine ulaşan rivayetle hüküm vermişler ve isabet etmişlerdir.'

Bu ifadeden bütün müçtehitlerin hükümlerini onaylamak gerektiğini anladım. Her müçtehit isabet eder. Ben de kendisine şöyle demiştim:

'Ey Allah Teâlâ'nın Peygamberi! Ben bu meselede sana fetva sorulsaydı nasıl hüküm vereceğini öğrenmek istiyorum.. Veya senden böyle bir iş gerçekleşseydi, ne yapardın?' Rasûlullâh sallallâhü aleyhi ve sellem şöyle demiştir:

'Üç talak olur.'

Sonra şu ayeti okumuştur: '***Başka biriyle evleninceye kadar kendisine helal olmaz***'

Arkadan bir adamın gelerek sesini yükselttiğini ve saygısız bir üslupla Rasûlullâh sallallâhü aleyhi ve sellem'e hitap ederek şöyle dediğini gördüm:

'Biz bu lafızla üç kere boşamanın gerçekleştiğini veya senin tasvibinle bunun gerçekleştiğini veya bir lafızla üç talakla boşamayı tek boşama sayanların hükmünü onaylamanı kabul etmeyiz.' (Yani bu hükmü verdiğin halde, diğerlerinin tek olduğunu kabul etmeni nasıl kabul ederiz)

Bu sözler üzerine Rasûlullâh sallallâhü aleyhi ve sellem'in yüzü celallendi ve kızardı. Konuşana kızdı ve sesini yükselterek 'üç talaktır[1] dedi, sonra şu ayet-i kerimeyi okudu:

'***Başka biriyle evleninceye kadar kendisine helal olmaz***'

Siz (bu hükmü kabul etmezseniz) cinsel ilişkiyi helal kılmış olursunuz. Rasûlullâh sallallâhü aleyhi ve sellem bu sözleri öyle yüksek sesle söylüyordu ki, tavafta bulunanlar kendisini işitiyordu. O konuşan kişi ise erimiş, silinmiş ve neredeyse kendisinden

yeryüzünde hiçbir şey kalmamıştı. Ben kendisine Rasûlullâh sallallâhü aleyhi ve sellem'i böyle öfkelendiren kişinin kim olduğunu sordum. Bana şöyle denildi:

'O İblis'tir, Allah Teâlâ kendisine lanet etsin.'

Rüyadan uyandım. Rasûlullâh sallallâhü aleyhi ve sellem'i aynı sene yine bir rüyada gördüm. Ben kendisine şöyle diyordum:

'Ey Allah Teâlâ'nın Peygamberi! Allah Teâlâ kitabında '*Boşananlar* üç *ay beklerler'* demektedir. Ayette geçen '*kurû'* kelimesinin tekili olan *'kar'* Araplara göre zıt anlamlı kelimelerden birisidir. Onlar bu kelimeyi hayız anlamında kullandıkları gibi temizlenme anlamında da kullanırlar. Sen Allah Teâlâ'nın sana indirdiğini en iyi bilensin. Allah Teâlâ burada neyi kastetmiştir; hayız mı temizlenme mi?'

Rasûlullâh sallallâhü aleyhi ve sellem bana cevap olarak şöyle demişti:

'Kurû' dönemleri bitince, üzerlerine su döksünler (gusül abdesti alsınlar) ve Allah Teâlâ'nın size rızık olarak verdiği şeylerden yiyiniz.'

Ben de şöyle dedim:

'O zaman ayette kastedilen hayızdır.'

Rasûlullâh sallallâhü aleyhi ve sellem şöyle dedi:

'Kurû' dönemleri bitince, üzerlerine su döksünler (gusül abdesti alsınlar) ve Allah Teâlâ'nın size rızık olarak verdiği şeylerden yiyiniz.' Ben de şöyle dedim: 'O zaman ayette kastedilen hayızdır.'

Rasûlullâh sallallâhü aleyhi ve sellem şöyle dedi:

'Kurû' dönemleri bitince, üzerlerine su döksünler (gusül abdesti alsınlar) ve Allah Teâlâ'nın size rızık olarak verdiği şeylerden yiyiniz.'

Rasûlullâh sallallâhü aleyhi ve sellem bu sözü üç kere tekrarladı ve ben de uykudan uyandım.'

(Söz bitti)

Burada bizim dikkatimiz çeken husus, Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellemin isabetli bir hüküm olmasa da, kendilerine gelen rivayete tabi olup, üç talakı bir kabul edenin de, hükmünü kabul etmesidir. Efendimiz rüyaya dahil olan iblisin isyan etmesine kızması, açık kapıların kapatılmasını istemesine razı olmamıştır.

Bir insan bilmediği bir konuda bir bilene hüküm sorar ve aldığı hüküm hatalı da olsa, Allah Teâlâ onun sorma gayreti nedeniyle affedeceğine işaret eder.

Bir insan bilmediği bir mekanda kıbleyi araştırıp, sonra ikna olduğu yöne dönüp namaz kılsa, sonra biri gelip doğru tarafın ters olduğunu söylese, kıldığı namaz makbuldür. İadesi gerekmez. Ama bu kişi gayret etmeden hemen bir yöne dönüp, hemen namaz dursa ve hatalı olduğu aşikar olsa iade etmesi gerekir.

Bu nedenle, bir hükmü salih ve ilmi var olan birine sorduğunuzda, isabet etmese, Rabbimin affı, bu konuda beklenir.

Bu meyanda İlmin va âlimin kıymeti de ortaya çıktı. İşin ve fikrin içinde ihanet olmadıktan sonra sehven yapılan her hususun bir affı ve düzelteni çıkacaktır.

Denemeler 58

Yeri gelmişken söylemeli Rasûlullâh sallallâhü aleyhi ve sellem '**sehiv secdesi şeytanı öfkelendirir'** der. Öyleyse namaz kılan insan, Rabbinin korumasını dileyerek, duru bir kalple taşlanmış şeytandan Allah Teâlâ'ya sığındığı gibi diğer amelellerinde de kasıtlı yapmadığı şeyler hakkında sürekli istiğfar etmeli, Hakk'ın huzuruna secdeye varmalı niyaz etmelidir.

Rabbim ne güzel vekil, ve herşeyin en iyi bilenidir.

İhramcızâde İsmail Hakkı

Greenpeace’inde Hikâye

Corana, gözümüzü açtı desem yeridir. Salgın hastalık vardı diye iki ay insanların elleri kolları bağlandı, ne kirlilik kaldı, ne de kaos. Anlaşılan o ki, bir sene daha böyle devam etse, dünya vahşi hayat denilen sadeliğine bürünecek. Duymuştum, “Sade Hayatçılar” vardı, aha size dünya deriz.
Aytunç Altındal’ın dediği gibi bu kurulan derneklerin hepsinin altında, dünyayı yöneten sekiz aile, arada bir dokuz olur, o zaman işler karışır. İşte bu kan emicilerin ayak oyunları. İstemedikleri olduğunda dernekleri onların başına bela ediyor, istedikleri olsun diye de yapışık etiketler gibi ayrılmaz yapıp kurtulamıyorsunuz. Parazit vampirler gibi.
Halihazırda insanlar bir garipliğin içine yuvarlanırken, bu virüsü yayanların gözünden kaçan bu oldu. Epeyce pişman olduklarını anlıyorum. Çünkü mikrop onları dinlemedi, sonuçta mikrop bu, kafasına göre takılmaya başladı. Sen olsan dinler misin? Der gibi, ele avuca sığmaz oldu. Bu elitler ki, düşündükleri, hayal ettikleri ütopyada genç ve sağlıklı genleri olan bir insanlık oluşturmak. Fakat ne mümkün, şimdi olay tersine dönecek galiba. Çocuklarda bir başka sinsi hava kol geziyor.
Çok bilenler, susanlar, az bilip çok konuşanlar arasında kaldık. Şu kısa zaman içinde eğer doğrular söylenseydi, dünya üçün üçüncüsü olan bir soğuk savaşa girmezdi.
İyimser düşünceyle ola ki, dünya yeniden bir doğuşa hazırlanıyor. Ancak, kontrolsüzlüğe doğru bir akış içinde.
“Onlar yeryüzünü fesada verdiler”, denilen bu olmalı.
“Olan olmuştur; olacak olan da olmuştur.”
İnsan tabiatı itiraz etmeye karşı meyillidir. Mecburen kendini bu kulvarda bulmayı daha çok arzular. Manzara şu; aklın getirdiği bir çok done, yetersizliğini açığa vurdu. Çamura batmış eşek misali. Hani o muhteşem teknoloji evin içini dinliyordu. Evet var, ama bu mikrop kimseyi dinlemiyor ki.
Miskinlik, tembellik bir çözüm değil derlerdi, şimdi onu yapıyoruz. Çin Şi Huang hükümdarının mezar bekçileri gibi. [https://www.bbc.com/turkce/vert-cul-39593334]
Böylece bekletilen bir insanlık var.
Bu fırtına öncesi sessizliğin ayaklandığında başa ne çok şey olagan olur.
Hayattaki tek gerçek ölümdür. Doğum bile bunun yerini dolduramaz.
Kuvvetli olanın yaşaması diye bahsedilende budur. İnsanın sinek öldürmesi, hiç yadırganmaz. Süperhayvandır.
Bu demek oluyor ki, güçlü olan elitler vicdanen rahatlar. Bugün milyonlarca insanı etkileyen bu basit vakada sessiz kalmazlardı. Şimdi, gelin halay çekelim der gibi, özgürlük hapishanesinde insanlara mahkum muamelesi yapıyorlar.
Sonuçta değişen bir şey yok, değişmeyen ise onların dilekleri.
Allah Teâlâ geçmişi bilin geleceğe dokunmayın, der. Ona çok değerseniz, ne sizin dediğiniz olur, ne de planlarınız hayata geçer.

Denemeler 60

Unutmayalım ki tarih içinde bir asır çok büyük bir zaman değildir. Bunu da en iyi bilenler maalesef İngilizlerdir. Nereden öğrendiler bu sırrı bileme ama, onların hep planları yüzyıllıktır. Düşüncelerini, kararlarını hafta da bir değiştirmezler. Alınan karar değişmez. Sadece unutulan varsa veya yanlışa düşülen bir kısmını düzeltirler.
Sözün evvelinde Greenpeace vardı. Sonuçta onlar şunu farketsinler, tabiatın korunmaya ihtiyacı yok. Sizde ortaoyununda fasılda geçen gölgeoyuncularısınız.
İşte söz bu; ey insan elini çekte gör, bir senede ne değişir bu dünyada.
Oyun büyüdükçe kendimizi dışarıda bulma imkânımız yok. Yalana da kendimizi inandırmaya çalışmayınca huzursuz olmaya başladık. Mecburen bizleri deli eden o yağmurdan kral içmeden önce biz içelim sonuçta onlarda içecek görünüyor, olunca.
Bir şeyi unuttuk, bu alemin bir sahibi var, onun eli iş gördüğü gibi, kimseye ihtiyacı da yoktur.
En iyisi bizler iyi olmaya bakmalıyız. Üstünüze düşen görevleri kuvvetiniz miktarında yapmalıyız. Eğer ki gücünüz yetmezse Allah Teâlâ üzerine düşen sorumluluğu hakkıyla yapandır/yapacaktır.
Şimdi corana günleri, yarın bilmem ne günleri olacak diye bakmayın hayata. Bir zamanlar Tarhana Osman dedikleri Osman Nuri Koçtürk, ayağa kalksa ben size demedim mi derse, şimdiki kalbi yetmez, fikri ulaşmaz prof.lar kemküm ederlerken, seyrine bakıp, hadi kıyamete demektense, benliğimize suyumuzu kendimiz vermeliyiz..
Bu arada, bir şey fark ettim, sadece başarıyı hedefleyen refahı özleyen nesiller buhrana uğruyor. Ölümü, acıyı, hayatın oyun olmadığını bilenlerden ses çıkmıyor.
Böyleyken ölümün gerçek olduğunu biliyoruz, vur patlasın çal oynasın, eşek gitti, diye sabaha kadar zil zurna olanlardan farklı bir ayrıcalığımız, olmalı.
Bizim Allahımız var. “Allah bes bâki heves” / Allah yeter, başkası gelip geçici istektir, hevestir. “
Böyleyken böyle…

İhramcızâde İsmail Hakkı

Her Şeyi Anladıkta Bu Sene mi Bütün Kötülükler Başımıza Gelecek

Her yerde bir münker, mevzu ve yalan olduğu tespit edilen bir hadisi korku dağıtıcı olarak servis ediliyorlar.

“Ramazanın ilk günü cumaya rastlarsa 15. de bir gökyüzü alameti olacakmış.”

Aşağıdaki linkte açıklayıcı bir bilgi var. Hadis tenkitleri de yapılmış. Bakabilirsiniz.

https://sorularlaislamiyet.com/1441-ramazan-ayinda-gokyuzunde-bazi-alametler-mi-olacak

Ben de sadece size şu tabloyu hazırladım. Bildiğim kadarıyla, bundan önceki senelerde 1 Ramazan cumaya rast gelmiş ve bu sayhayı veya göktaşını işitmedik. Şimdi sayha “corana”ya yardım etmeye mi gelecek? Sen işi bitiremedin. Bari ben kalanı tamamlayım diye.

Kendim adıma Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellem den özür dilerim. Felaket tellalları dedi diye Allah Teâlâ bize azap göndermez. Ben Allah Teâlâ’ya sonsuz güveniyorum.[2]

---

[2] 1441 Ramazan Ay’ında gökyüzünde bazı alametler mi olacak?

Soru Detayı

Bu hadislerin kaynakları sahih mi, verilen bilgiler ve yapılan açıklamalar doğru mu? **1. Hadis:** "Rasulullah (sav) şöyle buyurdu: Ramazan ayının 15’inde Cuma günü kuşluk vaktinde bir sayha (gökten bir ses) olur. Bu olay Ramazan’ın ilk gününün Cumaya denk geldiği ayda olur. Uyuyanı uyandıran bir hidde (çöküş, yıkılış) olur. Cuma gününün gecesinde esir kadınlar odalarından çıkar, hür olurlar. *O sene depremler ve nezlenin çok olduğu bir senedir.* Ramazan ayı o senenin Cuma gecesine denk geldiğinde, sizler Ramazan’ın 15’inde Cuma günü sabah namazını kıldığınızda evinize girin, pencerelerinizi kapatın, bedeninizi koruyun, kulaklarınızı kapayın, Sayha (gökten gelen sesi) duyduğunuzda Allah’a secde edin ve şöyle deyin: *Subhanel Kuddüs, Subhanel Kuddüs, Rabbunal Kuddüs* (Ey Rabbimiz Sen Kusursuzsun, Sen Yücesin). Kim böyle yaparsa kurtulur, kim yapmazsa helak olur." (Nuaym bin Hammad, Fiten, s.151)

2. Hadis: "Rasulullah (sav) şöyle buyurdu: Ramazan ayında bir ses olur. Dediler ki Ya Rasulallah! Başında mı, ortasında mı, sonunda mı olur? Buyurdu ki: Ayın ortasında olur. Ramazan’ın 15’i Cuma günü gece yarısında bu ses olur. 70 bin kişi (yani,birçok kişi) bayılır (şoka girer), bir çok bakirenin

bakireliği gider, bir çok kişi kör olur. Dediler ki, Ya Rasulallah! Bundan kim kurtulur? Buyurdu ki: Evinde kalan, secde yaparak Allah'a sığınan ve O'nun büyüklüğünü söyleyen kurtulur. Bu sesi diğer bir ses takip eder. *İlk ses Cebrail'in sesi, ikinci ses ise şeytanların sesidir.* Ramazan'da ses, Şevval'de kargaşa, Zilkade'de kabileler ayrışır, Zilhicce'de hacılara saldırı olur. Muharrem ayının başında belalar olur sonunda da ümmetimin Mehdi ile Fereci (kurtuluşu) olur." (Taberani, Mucemül Kebir, 18. Cild, s. 332)

3. Hadis: "Mehdi'nin çıkışından önce doğudan bir kuyruklu yıldız doğar. Işığı yeryüzündeki insanları aynı dolunayın aydınlatması gibi aydınlatır. Kıvrılıp iki tarafı birleşecek şekilde sanki de tekrar geri döner." (Mucemu'l Ehadis-i İmam Mehdi, cild:1, s.272) Açıklama: Yukarıdaki ilk 2 Hadis-i Şeriflerde Peygamber Efendimiz (sav) *ilk gününün ve 15 gününün Cuma gününe denk geleceği bir Ramazan ayından bahsediyor.* Bu Ramazan ayında bazı alametler olacağı ve bunların da Hz. Mehdi'nin çıkış alametlerinden olduğunu anlıyoruz. Bu seneki Ramazan ayı 24 Nisan Cuma başlayacak. Çok enteresan bir şekilde *24 Nisan Ramazan'ın ilk günü Cuma gününe denk geliyor ve Ramazan'ın 15 günü yine 8 Mayıs Cuma gününe denk geliyor.* Hadiste gökten gelecek bir sesten bahsediyor. Bu ses gökyüzünde ortaya çıkacak bir alamet olabilir veya uydudan, televizyon ve internet aracılığıyla söylenecek dünya çapında büyük bir olay olabilir tam olarak mahiyetini Allah bilir. 3. Hadiste Hz. Mehdi'nin çıkışından önce görülecek olan bir kuyruklu yıldızdan bahsediliyor. Bu kuyruklu yıldızın parlaklığı, dünyadan görülecek olması ve yörüngesinde tekrar geri dönmesi Gök bilimcilerin gözlemlediği Nisan ayının ortalarında görülecek olan Atlas Kuyruklu Yıldızına tamamen benzemektedir. Yine geçen hafta NASA'nın bildirdiği göre, Nisan ayının ortalarında 4 km. büyüklüğünde dev bir meteor dünyaya yaklaşmakta. Ayrıca çarpma ihtimalinin olduğu da belirtildi. Peygamberimiz (asm)'in bahsettiği Hadislerdeki alametlerin ne olduğunu tahakkuk ettiği zaman net anlamış olacağız. Bütün bu harika olayların günümüzde görülmesi Ahirzamanın yaşanmakta olduğumu bizlere göstermektedir. Dünyamızın içerisinden geçtiği zorlu süreçlerden sonra karanlığı delen aydınlık bir dönemi göreceğimizi Allah'ın bizlere Kur'an'da vaad ettiklerinden anlıyoruz. *Gökyüzüne ve târıka (sabah yıldızına) yemin ederim. Târıkın ne olduğunu nereden bileceksin? (O, karanlığı) delen yıldızdır.* (Kur'an-ı Kerim, Tarık Suresi: 86/1-2-3)

Cevap

Değerli kardeşimiz,

1. İlk rivayetin kaynağı için bk. Nuaym b. Hammad, el-fiten, 1/228.

Arapça internet sitelerinde **"Merkezu'l-Ezheri'l-alemi'l-fetva"** dayandırılan bilgilerde, söz konusu rivayetin **"münker, mevzu ve yalan olduğu"** bildirilmiştir.

İbnu'l-Cevzi, el-Akili, ez-Zehebi bu görüştedir.

Zaten senedinde bulunan İbn Lehia, **metruku'l-hadis** olarak bilinmektedir.

İhramcızâde İsmail Hakkı

Yıl	Miladi	Hicri	Rumi	Gün
Yıl	2020	1441	1436	Cuma
Yıl	2012	1433	1428	Cuma
Yıl	2004	1425	1420	Cuma
Yıl	1997	1417	1413	Cuma

Ezher merkezinin bu fetvası da “korona” ile irtibatı kurulan bu rivayetle ilgili sorulara cevap vermek üzere konuyu tahlil etmiştir.

2. Hafız Heysemi bu hadisin çok zayıf olduğunu, senedinde bulunana Abdulvahhab b. Dahhak’ın **metruku’l-Hadis** olduğunu bildirmiştir. (bk. Mecmau’z-Zevaid, 7/310, hno: 12373)

Metruku’l-Hadis, yalan söylemekle itham edilen raviyi veya onun naklettiği rivayeti ifade eder.

3. İlk iki hadis zayıf veya uydurma olduğuna göre, onlara dayandırılan bu rivayetin durumu da iç açıcı değildir.

Bununla beraber, Hz. Mehdinin çıkışının alameti olarak rivayet edilen KUYRUKLU yıldızın birinci dünya savaşından önce veya başlangıcında görüldüğü söyleniyor.

Bizim kanaatimize göre kuyruklu yıldızdan ötürü Hz. Mehdiyi bekleyenler daha çok beklerler.

Başkasının Kalbi ile Yaşamak

Zamanında birisi hasta olunca doktora gitmiş. Gerekli muayene ve tahliller yapıldıktan sonra, doktor demiş ki:
“Üzülerek söylemem gerekiyor, kalbiniz çok hasta, acilen kalp nakli olması ve ardınca çok iyi bir tedaviden geçmeniz gerekmektedir.” Hasta, üzülmüş. Sonra
“Bana biraz izin verir misiniz, düşünmem gerekiyor”, deyip gitmiş.
Sonra hayli zaman geçtiği halde hastalığının artmadığını hisseden o kişi, tekrar doktora gitmeye karar vermiş.
-Efendim, önceden gelmiştim tekrar geldim, son durumumu merak ediyorum.
-Tabii ki, dosyanız var, size bir daha gerekli prosedürü uygulayalım. Bakarız, demiş. Her şey bittikten sonra doktor öncekilerle sonrakileri karşılaştırmış. Şaşırmış.
-Nasıl olur, olamaz, böyle bir şey olamaz...
Diye dakikalarca hayretler içerisinde söylenip durmuş. Hasta:
- Ne oldu bana söyler misiniz, bir sorun mu var, aydınlatır mısınız beni. Yoksa ben ölecek miyim?
Doktor:
-Allah Allah! deyip tekrar tekrar söylenip dururmuş. Doktor:
-Kardeşim, sen ne yaptın, bu ara?
-Efendim her zamanki şeyler.
- Yok yok, sen değişik bir hal üzeresin, bir değişiklik olmuş hayatında.
Bir süre susmuşlar ve doktor;
-Bakar mısın, sana o zaman söyleyemedim, ama siz o gün gelip muayene olduğunuzda, “yazık” dedim, kendi kendime, “bu kişi birkaç ayı, ya görür ya görmez, ölür.” Fakat sen şu anda öyle bir kalp taşıyorsun ki, onunla yıllarca hiç rahatsız olmadan yaşarsın. Şimdiye kadar genç dediğim insanlarda dahi bu kadar sağlıklı bir kalp göremedim. Söyler misin, bana sen ne yaptın.
-Doktor Bey, ben birini sevdim, onun gönlünde yer tuttum, o da bana **“kalbim senin”, “bu kalp senin”** der içini çeker, sonsuz bir şefkatle beni hoş eylerdi. Sorunsuz bir sevgimiz vardı... kavuşmak imkanımız yoktu. Ben de onun üzülmesini hiç istemezdim. Sonra hasta olduğumu duyduğumda çok üzüldüm. Onun hakkında, bu dünyada hiçbir iyiliğim olmadı, şimdi birde ölürsem, onu çok üzeceğim. Bu hiç iyi olmadı, dedim. Bu iç yangınım biraz sürdü. O durumu bilmiyordu. Fakat bana hep “kalbim senin “ diye söyledikçe, “evet senin kalbim benim kalbim” derdim.
Rabbim onun dualarını mı, yoksa benim üzüntüme bakıp bize acıyıp dualarımızı kabul etti, bilemem ama, olan durum üzerine bir şey olmuş. Bence onun duası ve sevgisi daha fazla ki, hasta kalbimin yerine onun kalbini taşımaya başlamışım. Çünkü ben hasta bir kalbe sahiptim.
Şimdi onun kalbi gerçekten benim kalbim olmuş. Ben ayaktayım ve onun hayatını yaşıyorum. Anladım ki, insanın temiz ve Hakk’ın razı olacağı bir aşkla birisini sevmesi en önemli duygu imiş. Sevmek ve aşk birbirimize uzun ömürler vermiş oluyoruz.
...
Talmutta yazar, mezarlıktaki yatan insanların ecelleriyle mi öldüğünü sanıyorsunuz. Yüz kişiden biri ancak eceliyle ölmüştür, diğerleri ya nazardan, ya hasetten veya bir kazadan vefat etmişlerdir.

Böyleyse asıl kalbimizin yanında bir gizli kalp taşıyalım bu kalp sevgilimizin olsun. O kötüler bize bakınca yapacakları suizan ve kötülük isabet etmeden kaybolup gitsin. Çünkü bilinmeyene zarar vermek çok zordur. Gizemlidir…
Pek söylenmez ama uzun ömürlü olmanın nedenleri arasında bu husus önemli yer tutar. Ancak bizler yetişme şartlarından mı, yoksa aldığımız zamane telkinlerinden mi, narsis duyguların kurbanı olup, benliğimizden ve nefsimizden başkasını sevemiyoruz. Bu nedenle hem huzursuz, hem tatsız bir hayat yaşıyoruz.
Bu bahsettiğimiz çirkinlik bünyemizi kaplasa da yine bize ait olmayan bir kalbi kendi kötülüklerimizle karartamayız, siyahlaştırmayız. Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellem efendimiz buyurdular:
“Temiz ağızlarla dua edin”
Sahabe sorunca temiz ağzı:
“Birbirinize ağızlarınız temizdir, Allah Teâlâ, temiz ağızlarlar ile yapılan duaları kabul eder,”
Evet, gerçekten birbirimize kalbimiz, dilimiz, öylesine temiz ve pak ki. O halde birbirimizi çok sevmeliyiz.
…
Doktor durakalmışlıktan çıktı ve dedi ki:
-Haklısın bunu benim için söylüyorsun. Güzel bir nasihat ettin, ben zannediyordum ki, doğrular denen bir çok şeyi, bizim tahsilimizde gördüğümüz ve bildiğimize göre düşüyordum. Anladım ki, asıl doğrular, Allah'ın ve elçisinin –salla'llâhü aleyhi ve sellem- ve vicdanımızın reddedemeyeceği güzellikler olmalıymış. Ben kendime bir kalp bulmalıyım. Ve bunun için bir gönüle girmeliyim…İlk olarak eşimin kalbini çok kırdım bu sıralar, onunkini kazanmalıyım, sonra binlerce kalbin benim olacak bir mesleğim var, dualar alırım.
Ne güzel bir şey oldu…
…
Evet…Hayat sevince güzelmiş. Ölümde sevilince.
İlk olarak Mucella Yapıcı’dan duyduğum bir söz **“Bir insan ancak hatırlanmayınca ölür”.**
İnsan için ölüm unutulmaktır. Bazı insanlar hala anılıyorsa demek ki, onlar ölmemiş. Sonuç olarak, kalbimize hayat vermek, uzun ve saadetli bir ömür yaşamak, bizim birbirimizi sevmekten geçmektedir. Eğer bu zor geliyor diyorsanız, Allah için birini sevmek zor değil ya…Alem geniş, içlerinden bir kulunu sevebilirsiniz.

İhramcızâde İsmail Hakkı

Veba Günleri

“Hastalık ile mikrop arasında hiç ihtilâf çıkmaz.!”

“Yeni hastalık yoktur, yeni ilaç vardır !”

M. Uluğ Kızılkeçili

Bencillik duvarına vurmuş canlarımıza ateş değmez mi?

Sevmediğimizden mi canımız hala yanmaya devam etmekte?

Değil mi, kim kime ne kadar zarar verir, kendine verdiğinden fazla?

Duyduk, Edep bilmezin biri Allah dostlarına sataşmış. Olması gereken olacaktır.

Eflaki anlatıyor;

“Sözlerine güvenilir rivayet edenlerden şöyle nakledilmiştir ki: O devirde Bahâ’addin-i Taberî adında çok ulu bir kadı vardı. Engin bilgili bir adamdı. Bir gün garez ve kıskançlığından Bahâ Veled’i sultana kötülemişti. Tesadüfen aynı gün bu kadı da sultanın meclisinde bulunuyordu. Bahâ Veled hazretleri:

“Ey Taberistan’lı kadı! Bizim hakkımızda dilini kıs ve bize zahmet verme; çünkü birkaç günlük ömrün vardır, sonra öleceksin ve senin hiç bir halefin de kalmayacaktır. Haleflerin hakkında Tanrı’nın hükmü şöyledir:

Onların hepsi ölecekler ve senin rüşvetinin zulmünden de bütün mazlumlar kurtulacaktır. Fakat bizim evlât ve ahfadımız, haleflerimiz ve dostlarımız kıyamete kadar daima devam edecek ve kalacaktır.” dedi.

Derler ki, birkaç gün sonra bir veba geldi, Taberistan’lı Kadı Bahâ’addin ve onun bütün kavmi öldüler. Yine derler ki, Taberistan’lı kadı Bahâ’addin, **yedi gün burnundan kan gelerek öldü**. Konya’nın burçlarını ve kale duvarlarını o tarihte yaptıklarım söylerler. [Eflaki, (23) Hikaye : c. I, s.124-125]

Nimetler kimler yüzünden dağılır insanlar üstüne.

Yüce Allah, buyurmadı mı?: **"Eğer inanan erler olmasaydı"**.(Fetih Suresi, âyet 25)

Sehl b.Abdullah Tüsterî onlar hakkında demiş ki:

"Gerçek mümin o kimsedir ki, nefsinden ve gönlünden gaflete düşmez. Falan vakit ne yaptım, şu anda nasıl bir haldeyim, diyerek, geçmişte yapmış olduğu amellerini araştırıp durur. Eğer bir değişiklik görürse, ağlayıp sızlamağa başlar. Nitekim yeryüzünde, **Ay ve Güneş tutulması, deprem, yağmur yağmaması, çekirge, Veba salgını, kıtlık ve buna benzer -Allah'ın gazabından- bir şey musallat olduğunda, yeryuzündekiler, gerçek olarak bilirler ki, bütün bu belalar kendi günahlarından ve kusurlarından meydana gelmiştir, ağlayıp sızlamaya başlarlar.**

Müminler ise gerçek iman nurunun kaybolduğunu, gözyaşlarının kuruduğunu, gönüllerine bir kötü rüzgarın estiğini, vakit/erindeki kıymet ve bereketin yok olduğunu görünce, ağlamaya ve sızlamaya başlarlar. Belki bu dünya belaları, Hakk'tan ayrılık işareti değildir, fakat gönüldeki bu değişiklikler ve bu belalar, Hakk'tan ayrılık belirtisidir.

Buna göre müminler; noksanda fazlalığı, fazlalıkta ise noksanı görürler. Hani başkalarının dünyaya âit eksikliklerden korktukları gibi, müminler de dünyanın ve dünyalığın çokluğundan korkarlar. Gönüldeki azıcık değişmeden, gönlün ibâdete karşı nefret duymasından, ibâdet etmeyi lüzumsuz görmesinden korkar ve ağlamaya başlar, çünkü bilir ki az birşey, çok şeyleri çekip götürür ve yok eder. [Abdullah Tüsteri'nin Tefsiri (s. 137)]

Günahkar olmak başka hakaret etmek daha başkadır. Bilirsin kendini eğersin yüzünü belki Hakk kapatır izlerini de açıkları yaraları kapatan yağmurunu gönderir düzeltir her yerini.

Hz. Pir buyurdu ki:

Zekat verilmediği içindir ki; bulut gelip yağmur yağdırmaz. Zinadan da veba zuhur eder.

Zulmetten, gamdan, kederden sana her ne arız olursa, onun sebebi kayıtsızlık ve küstahlıktır.

Dost yolunda kayıtsızlık eden, başkalarının da yolunu vurmuş olur. Öyle bir şahıs mert değil, nâmerttir.

Felek; edebi dolayısı ile, nurlu; melek de, yine edebi yüzünden masum ve temiz olmuştur.

Güneşin tutulması, küstahlık neticesidir. Azâzil, yani, şeytanın rahmet-i İlâhiye kapısından kovulması da edepsizce olan cüretindendir. [Mesnevî, c. I., 89 vd.]

Tarih bu tekerrür eder. Neler görmedi ki bu dünya

Mu Medeniyeti. Atlantis Medeniyeti vb…

Ne var ki, "Hermetik" öğretisine sadık kalan Doğulular, Atlantisliler gibi öğretiyi çarpıtmadan, azmadan, uygulamadaki pozitif gerçekleri değiştirmeden ermelerine, içyüzde aydınlanmalarına devam etmelerinden dolayı hala ayakta kaldılar..! Her süreçte bölgesel (küçük afat / tufan / sel / deprem / kasırga /hastalık vs.) ayıklamalar normaldir, ancak Atlantis'in tamamen batırılması çok ayrı ve önemli bir gerçeğe işaret etmektedir..! (C. Hürmen)

Bozmamak lazım hakikatin içeriğini…

Denemeler 68

En büyük noksanlık insan için varlık kokusunu sürünmektir. O bile yetmiştir helak olmaya…

Urvetü'l Vüskâ (kuddise sırruh) bir gün hanımına buyurdu ki:

Bugün kutb-ül muhakkikin, vâris-ül mürselin, üzüntülü kalblerin ilâcı Hazret Hâce Behâeddin Nakşibend'in (radıyallahu teâlâ anh) ruhâniyyetleri zahîr oldu ve buyurdu ki.

"Bugün birkaç göbekten kızım olan bir hanım evinize gedecek. Ona ta'zim ve hürmet edesin. Eğer bir kimse câhillik edip, fakrden nasibi olmak sebebiyle, giydiği elbisenin değersizliğine bakıp gülerse [alay eder veya elbisesinden dolayı alay ve hakaret gözü ile bakarsa imanını gitmesinden korkulur."

Hazret-i Urvetü'l Vüskâ'nın çocuklarının annesi bu sözleri işitince, sabahleyin erkenden evin kapısına çıkıp, o bereketler hazînesi hanımı beklemeye başladılar. Bir müddet sonra da beklenen hanım çıkageldi.

Urvetü'l Vüskâ hazretlerinin hanımları, onu tam bir tevâzu hürmet ve edeple karşıladı ve içeri aldı. Gerekli en güzel hizmetleri yerine getirdi. Misâfîr olarak onlarda kaldığı müddetçe, ona hizmetten. bir dakika bile ayrılmadı. Ayrılıp gideceği zaman icap eden herşeyi hazırladı. Müridlerin annesi. Hazreti Hâce-i büzürk şâh-ı Nakşibend'in (kuddise sırruh) emirlerini yerine getirdiği için, Allahu Teâlâya şükr etti. O hanım da kaldığı müddetçe, gördüğü hüsnü kabul ve hizmetlerinden dolayı, çok memnun olup, ondan razı olarak ayrıldı.

[Kaynak:Mektubat-ı Masumiyye, trc: Süleyman Kuku, 2017, İstanbul, cilt 1, sh:35-36]

Yine de unutmayalım her sıkıntının öteki dünyada bir bereketi zuhur edecektir.

İnsana ulaşan her bela rahmetin habercisidir.

Resülullah (sallallahü teâlâ aleyhi ve sellem) efendimiz buyurdu:

"Afiyet ehli [sağlam ve sıhhatli yaşayanlar] kıyamet günü, belâ ve derd sâhiblerine sevâblar verilirken, dünyâda derilerinin makasla doğranmış olmalarını arzû ederler."

Üzülmemek lazım.

Bu da geçer YÂ HU…

İhramcızâde İsmail Hakkı

Var Mı Ki…

Allah Teâlâ kullarına azap ve belalarını gönderdiği zaman kulların kalplerine nazar eder. Öylesine kimseyi düşünmeden sadece kendini düşünenleri gördükçe azabı kaldırmaz. Benliğin zirvede olduğu ahlakta ne yapılırsa yapılsın tedbir amaçlı da olsa sadece zarar verir. Dualar yapınız deniyor. Ama hepsinde ene kokusu var. Feda etmek, kendinden vaz geçmek yok.

Kimin mülkündeyiz ki, sahibinin emri olmadan bir dal oynamaz iken…

Size bazı şeyleri hatırlatayım sonra söze devam ederiz. Nu hikaye ve hatıralar beni alıp götürür aklımın erişmediği diyarlara…size de aynı etkiyi yapacaktır.

Deli Dumrul Hikayesi

[Hikaye kısaca şöyle]

Deli Dumrul adlı bir er vardır, kuru bir çayın üstüne köprü yaptırır. **Geçenden 33 akçe, geçmeyenden döve döve 40 akçe alır.** Bir gün köprüsünün yanına bir bölük oba yerleşir. Bu obada bir yiğit ölür ve feryatlar üzerine Deli Dumrul atıyla oraya gelir. Feryatların nedenini sorunca bir yiğidin öldüğünü öğrenir. Azrail'e kızar ve ona meydan okur. Onunla dövüşmek için Tanrıya yalvarır. Sonra evine döner.

Deli Dumrul bir toy düzenler ve bu toya Azrail de gelir. Deli Dumrul kılıcını Azrail'e savurur ve Azrail güvercin olup kaçmaya başlar. Deli Dumrul atına binip Azrail'i kovalarken Azrail birden ata gözükür. At ürker ve Deli Dumrul attan düşer. Azrail Deli Dumrul'un üzerine gelince Deli Dumrul yalvarmaya başlar. **Bunun üzerine Azrail kendisine değil Tanrıya yalvarmasını söyler**. Deli Dumrul Tanrıya yalvarır ve Tanrı Deli Dumrul'a kendi canı yerine can bulmasını söyler. Deli Dumrul annesine ve babasına gider ama onlar canlarını vermezler. **Can bulamadığı için karısına gider. Karısı da onsuz bu hayatın hiçbir önemi olmadığını söyler ve kendi canını vermeye razı olur.**

Deli Dumrul Tanrıya yalvarır ya ikimizin canını al ya da ikimizi de bağışla diye.

Azrail, kadının canın almaya geldi. Deli Dumrul, yoldaşına, sevdiğine kıyamadı. Ulu Tanrı'ya yalvardı:

"Yücelerden yücesin, kimse bilmez nicesin? Ulu Tanrı! Çok cahiller, seni gökte arar, yerde ister. Oysa sen inananların gönlündesin! Her zaman var olan, güçlü Tanrı! Ölümsüz, bağışlayıcı Tanrı! Ulu yollar üstüne imaretler yapayım senin için! Aç görsem doyurayım, senin için! Alırsan ikimizin canını birlikte al, bağışlarsan ikimizi birlikte bağışla! Bağışlaması bol, Ulu Tanrı!" dedi.

Bunun üzerine Tanrı onları bağışlar, onlara 140 yıl ömür verir ve annesinin, babasının canını alması için Azrail'e emir verir. Deli Dumrul ve eşi 140 yıl ömür sürerler.

Aziz Mahmud Hüdayi ve Hasırpuş Dede

İstanbul'da çok şiddetli bir tâun/veba hastalığı zuhûr etmişti. Her gün binlerce kişi bu hastalıktan ölüp gitmekteydi. Elinden bir şey gelmeyen ahâlî, çaresiz bir hâlde Azîz Mahmûd Hüdâyî Hazretleri'ne koştu. Gözyaşlarıyla duâ taleb etti.

Kendisine gelenlere Hüdâyî Hazretleri şöyle buyurdu:

"–Bu türlü işlere karışmak bizim meşrebimize uygun değildir. Ancak mâdem ki hastalığın şiddeti dolayısıyla ısrâr ediyorsunuz, öyleyse Karacaahmet kabristanına gidiniz. Orada bir servi ağacının altında bir hasıra sarılıp yatan ve **«Hasır-pûş Dede»** denilen bir zât vardır. Ona başvurun! Eğer kabul etmeyecek olursa, selâmımızı söyleyin!.."

Bunun üzerine halk, doğruca denilen şahsa gitti. Fakat meczup meşrepli bu zât, halkın merâmını dinleyince büyük bir öfke ile bağırıp çağırarak herkesi kovdu ve hasırına bürünerek yattı. Çekine çekine tekrar yanına geldiler ve bu defa Hazret-i Pîr'in selâmını ilettiler. Selâmı alır almaz ayağa fırlayan meczup Hasır-pûş Dede, hemen kendisinden istenilen duâya başladı. Duâdan sonra da:

"–Bugün bir kimsenin daha cenâzesi kaldırıldıktan sonra bu hastalık da kalksın!" dedi.

Ardından Hüdâyî Hazretleri'nin başka bir emri olup olmadığını sordu ve tekrar hasırına büründü.

Gerçekten o gün tâundan bir kişi daha vefat ettikten sonra hastalık tamamıyla ortadan kalktı.

> Kaynak: Abide Şahsiyetleri ve Müesseseleriyle OSMANLI, Osman Nuri Topbaş, Erkam Yayınları, 2013

Hz. Ebubekir radiya'llâhü anh

Hz. Ebu Bekir radiya'llâhü anh, onca yıl şirke karşı savaşacak; ve gün gelecek, Kureyş ordusu içinde Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve selleme kılıç savurmaya yeltenen oğluyla karşı karşıya gelmekten geri durmayacak; Efendimiz salla'llâhü aleyhi ve sellem dünyadan ayrılınca civardaki bedevî kabileleri zekat vermekten imtina ettiklerinde, Hz. Ömer radiya'llâhü anhın görüşünün aksine karşılık Fussilet sûresindeki ilgili âyetlere istinaden 'zekat vermekten kaçınanlara Ridde savaşlarını başlatacak; sonra da bütün bunları unutmuş gibi

"Yâ Rabbi! Vücudumu öyle genişlet ki, cehennemde benden başka günahkâr yanmasın" veya **"Benden başka insan yanmasın"** diyecek.

Böylece, Firavun'ları, Nemrut'ları, Ebu Cehil'leri işledikleri bunca zulme, Allah'a ettikleri bunca iftiraya rağmen cennetlikler arasına dahil olmasını isteyecek.!

...

Bu meyanda Bediuzzaaman Said Nursi de "... Sıddîk-ı Ekber (radiya'llâhü anh dediği olan:

'Mü'minler cehenneme gitmemek için Allah'tan isterim, benim vücudum cehennemde büyüsün ki, onların yerine azab çeksin' diye söylediği kudsî fedakârlığının bir zerresini ben de kendime kazandırmak için, iman ile cehennemden birkaç adamın kurtulmaları için cehenneme girmeyi kabul ederim demişim."

[Emirdağ Lâhikası, eski Sözler Yay. baskısı, II. cilt, s. 121:)

Hz. Ali kerrem'allahü veche radiyallâhü anh Hayber Savaşı

Hayber Gazvesi uzun sürmüştü bir türlü sonuç alınamıyordu. Ve bir gün Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellem şöyle buyurdular:

"–Yarın sancağı, Allah'ın kendisinin eliyle fethi nasib edeceği, Allah'ı ve Rasûlü'nü seven, Allah'ın ve Rasûlü'nün de kendisini sevdiği bir kişiye vereceğim."

Gazveye iştirak edenler, sancağın aralarından kime verileceğini düşünüp konuşarak geceyi geçirdiler. Sabah olunca, sancağın kendisine verileceği ümidi ile bütün sahâbîler Allah Rasulü'nün huzuruna koştular. Hz. Ömer (radiya'llâhü anh) der ki:

"–Emirliği o günkü kadar hiçbir zaman arzu etmemiştim. O gün beni çağırır ümidiyle Rasûlullah'a kendimi göstermeye çalıştım durdum."

Ashâb-ı kirâm Allah ve Rasûlü'nü sevebilmek, Allah ve Rasûlü'nü muhabbetine mazhar olabilmek için can atıyorlardı. Çünkü sancağın birine verilmesi, onun Allah ve Rasûlü tarafından sevildiğini ispat edecek ve onun Allah ve Rasûlü'nü sevdiğinin alâmeti olacaktı. Rasûlullah salla'llâhü aleyhi ve sellem:

"–Ali bin Ebî Tâlib nerede?" diye sordular. Sahâbîler:

"–Ey Allah'ın Rasûlü! O gözlerinden rahatsız" dediler. Hayber'in tozu gözlerini ağrıtmıştı. Nebî (salla'llâhü aleyhi ve sellem):

"–Ona haber verecek birini gönderiniz" buyurdular. Seleme bin Ekvâ (radiya'llâhü anh) hemen kalkıp gitti. Gözlerini açamayacak kadar rahatsız olan Hz. Ali kerrem'allahü veche radiyallâhü anhi elinden tutarak Peygamber Efendimiz'in yanına getirdi. Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellem

"–İşte fetih bununla gerçekleşecek!" buyurdular. Hz. Ali'ye:

"–Yanıma yaklaş!" buyurdular. Hz. Ali kerrem'allahü veche radiyallâhü anh

"–Yâ Rasûlallah! Ayak bastığım yeri göremeyecek haldeyim!" dedi.

Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellem onun gözlerine tükürüğünden sürüp dua ettiler. Elleri ile de gözlerini meshedip sığadılar. O vakit bütün ağrı ve sızısı birden geçiverdi. Öyle ki sanki daha önce hiç ağrısı yokmuş gibi oldu. Hz. Ali kerrem'allahü veche radiyallâhü anh şöyle der:

"–Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellem gözüme tükürüğünü sürdükten sonra bir daha hiç göz ağrısı çekmedim." (Ahmed, I, 78)

***

Bilmediğiniz hatırlar değil bunlar, çok defa duydunuz…diyebilirim.

Şimdi kalbinize danışın.

Bizler sıkıntılı zamanlarda kulluğun neresindeyiz?

Herkese söylemeye lüzum yok ve gereksizdir de. Ben yüksektekilere söylüyorum. Ancak nefis olunca herkes kendini yüksekte gördüğüne göre hepimize de aynı söz geçerlidir.

Bir fıkra var, serçe demiş ki "korkudan kırk batman yağım eridi."

"Sen kim, kırk batman senin nerende", demişler. Serçe:

"Benimde ölçüm bana göre."

Böyleyse…

Yüksekteki kişiler, yani bizler, ne türlü amaç içinde ve makamda olurlarsak olalım, demeli değil miyiz?

"Allah'ım bu insanlık için bir huzur ve ferahlık gerekli ise ve bizden bir bedel alman gerekiyorsa, ve bir can isteniyorsa beni al"

Ey Erenler, kırklar, üçyüzler, yediyüzler sizde dahilsiniz.

Yerinden duyduk onlarda bile herkes boyun kesmiş. Susmuşlar, yok mu aşk-ı galebe gelen, mecnun gibi kendini feda eda edenler?

Onlarda böyle de maddi alemin, önderleri, zenginler, siyasetçileri büyük büyük makam sahipleri, dillerinden neden dökülmez bu fedakar cümleler!

Olsaydı, bilirim ve umut ederim ki "O yüce Dost",

Denemeler 72

” Tamam” derdi.

“Affettim, bağışladım sizleri.”

…

Öylesine babayiğitler aranıyor.

Kırmızı deftere gariplerin adı yazılmaktan sayfalar şişti… benliğin yüksek tepesindekilerden de arz-u niyazlar yazılmalı. Dilekler ve temenniler huzura çıkarılmalı.

Allah Teâlâ merhametlidir. Yetiştirdiği kullarını da insanlık için yetiştirir. Kendisi için değil, herşey onlar içindir. Ve bilir ki koyduğu düzende boşluk bırakmaz…bir iyiliğin yeri dolmazsa kainatta düzen bozulur. Kainat boşluk kabul etmez.

Bu arada unutmadan söyleyelim, İblisin bile korkusundan el etek çekip korkuya sarıldığı günlerdeyiz.

Soruyorum tekrar…

Nerede o kişiler ve o arz u niyazlar?

Can pazarında Hallac gibi darını beklemek için adamlar nerede?

Adamlar içinde Meryem sıfatlı aslan kadınlar da olmalı.

Belki hu iştiyak ve arzu o mevkiye erer ki, …Efendimiz salla'llâhü aleyhi ve sellem bizim için Rabbimize Bedir’deki duasını vesile kılar.

Bedir Gazvesindeki Duası

“Allah’ım! Senin zaferle ilgili bana verdiğin sözünü ve ahdini tahakkuk ettirmeni istiyorum.

Allah’ım! Eğer (yokluğumuzu) istersen artık ibadet edilmezsin / sana ibadet edilmez.”(Buhari, el-Meğazi, 4)

Ve Allah Teâlâ bu acı yakarış karşısında, duayı kabul edip meleklerini yardıma gönderdi.

Bazılarının sürekli geveledikleri gibi günah kapılarını sonuna kadar açtık ve nedeniyle azaba müstehak olmuş olalım. Yine de Efendimizin şefkat ve merhametiyle Rabbimin bize merhameti ulaşacaktır.

Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellem buyurmadı mı?

“Bütün âdemoğulları günahkârdır, günahkârların en hayırlıları ise tövbe edenlerdir.” (İbn Mâce, Zühd, 30)

“Eğer siz günah işlemeseydiniz, Allah sizi helak eder ve yerinize, günah işleyip, peşinden tövbe eden kullar yaratırdı.” (Müslim, Tevbe, 9, 10, 11)

Biz kul olarak noksanlığımız icra ettik. Tasdik de ederiz. Fakat, gök kapılarını aralayan ve rahmet-i ilahiyyeyi celbedecek garipler değil, yetkin üstünlüğüne kanaat edilmiş fedakar kalpli insanlar aranıyor.

Şimdi buna mı kaldık diyen akıl sahipleri olabilir.

Hani… teknoloji uçuyordu, insan kopyası yaratacaktık. Amerika Çin Rusya…Hepsi palavra mı oldu?

Yahut bazı komplo teorisyenler gibi kertenkele adamlarını uzaylıları araya koyanlar, oyun var diyenler.

Yeni Dünya Düzeni diye oyun düzenler.

Oyun varsa, oyun kurucuların en büyüğü Allah Teâlâdır. O dilerse bozacaktır.

“Düzene koyuldular, Allah da düzenlerine karşılık cezalarını verdi. Allah, düzencilere ceza verenlerin hayırlısıdır.” [Âl-i İmrân Suresi 54. Ayet]

Ben diyorum ki, Ya Rabbi! 'Senden başka hiçbir İlah yoktur. Yunus Peygamberin gibi “Seni tenzih ederim. Gerçekten ben, zalimlerden oldum.' Bu can binlerce kez İsmail oldu. Bir daha olmaz mı? Al… beni de kurbanlarına dahil eyle.

Sen kullarına en çok merhamet edensin. Olması gerekeni en iyi bilensin, biz senin emanetindeyiz. Hükmüne baştan razıyız.

Evet…

"Zünnûn (Yûnus) 'a gelince, o öfkeli bir halde (halkını bırakıp) gitmişti. Bizim, kendisini asla sıkıştırmayacağımızı zannetmişti. Nihayet karanlıklar içerisinde: diye niyaz etti." Bizde kendimiz ve ümmeti Muhammet için dua edelim.

Çaremiz yok…görünüyor.

Allahümme aslıh ümmete Muhammed.

Allahım ümmet-i Muhammed'i ıslâh eyle.

Allahümmerham ümmete Muhammed.

Allahım ümmet-i Muhammed'e merhamet eyle.

Allahümme ferric 'an kürûbe ümmete Muhammed.

Allahım ümmet-i Muhammed'i sıkıntılardan kurtar.

Amin

İhramcızâde İsmail Hakkı

[Ek söz: Galiba bizim zayıflığımız daimi ki bir göktaşı düşer. Herşey birden biter. Biter de. Sıkıntılar da giderde. Bizler bunun neresinde yine mahcup kalırız.]

Kıyamet Alemetleri İle Koranavirüs/ (Bakır Ve Demirin İlişkisi)

İnsanın unuttuğu hayal etmediği zamanları yaşayanlar arasına bizlerde girdik. Savaşlar kıtlıklar bir nebze aklımıza gelirdi. Ancak zengini fakiri ayırmayan dünyayı fesada uğratacak bir virüs için bu kadarını beklemezdik.

Zamanın dehşetinden dolayı içimizdeki hayal perdelerini aralamak gerekiyor. Hayal bizim fırtınalı günlerde kurtarıcı gemimizdir. Bu herkes için geçerlidir.

Allah Teâlâ hakikati olan her şeyin hayal mertebesinde bir benzerini yarattığı gibi, zahirdede onun taklitlerini yalancılarını da yaratmıştır. Bu belki bizlere uyarılar zinciri halkalarında önceden tedbir almamıza işarette olabilir.

Kıyamet, insanlığın beklediği korkulu gerçeği.

Bu meyanda, kıyamet için maddi ve manevi cihetten birçok kişi yorumlar getirmektedir. Biz bu yönün manevi açısından ele alıp maddiyatçılara işaretler verelim diyorum.

Kıyamet için kutsal kitaplarda birçok ayet vardır. Ayrıca Efendimiz salla'llâhü aleyhi ve sellemin de hadisleri rivayet olunmuştur. Hadislerde gelen birçok rivayetler aslı ile anlatıldığı gibi teviline de başvuranlar olur. Çünkü varsayımlar arttıkça şu mu bu mu demekten kurtulamıyoruz. Çünkü gelecek meçhuldür. Sonuçta bilginin ve tevilin isabet edip etmeme hususundan kararsız da kalırız. Bazanda bunların bizler için ön uyarılar olacağını düşünüp kendimizce tedbirler almaya çalışırız.

İlahiyatçıların kaleminin kırıldığı en meşhur süre Kehf süresidir. Akla ve mantığa bir türlü oturtamazlar. Bazıları bu süreyi Kur'ân-ı Kerim'den çıkaralım diye teklifte bulunmaya, tarihselcilik metoduyla nesh etmeye çalışırlar. Bu ise beyhude bir gayrettir. Çünkü Kur'ân-ı Kerim bizim korumamızda değil, bizatihi Allah Teâlâ'nın hıfz-ı emanındadır.

Efendimiz salla'llâhü aleyhi ve sellem Kehf Suresi için buyurdu ki **'Allah Musa'ya rahmet eylesin, isterdik ki sabretseydi de ikisinin serüvenini bize anlatsaydı'**[1] birçok meselenin daha çok izahını işitmiş olurduk.

Kur'ân-ı Kerimi yorumlayan birçok kesim vardır. Benim üzerinde durmak istediğim tasavvufi kesimdir. Onlar alemin varlığında insanı büyük alem kabul ederler. Devranın ve hayatın her şeyiyle insan için olduğunu ve bedeninde yaşandığını/yaşayacağını kabul ederler. Konuyu daha iyi anlamak için bir örnek olarak Niyâzî-i Mısrî kuddise sırruhu'l-azizin İrfan Sofralarındaki 50. Sofrayı buraya alıntılayalım.

ELLİNCİ SOFRA

Büyük kıyametlerin alametleri hakkındadır.

Bil ki:

“Büyük alemde bulunan her şey, küçük alem olan insanda da vardır.” Zira alem, büyük olmakla beraber insani hakikat üzerine yaratılmıştır. Bunların manevi büyüklük ve küçüklüklerindeki farkları, suretteki farklarının tersinedir. **Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellem Efendimiz, büyük alemin (dünyanın) kıyamet alametlerini söylediğine göre elbette insan fertlerinde de melekut, ceberut ve lahut alemine süluk edenler için kıyamet alametleri olacaktır.** İnsanın ilmen ve zevken bilmesi lazım gelen alametler vardır ki salik bunların hepsinden geçmedikçe büyük kıyamete eremez, cennete giremez, Hak'kı da göremez. Böyle olursa ne yazık.

Bunu bildinse bil ki:

Asfar Oğullarının hurucu, hayvani sıfatların çıkmasından ibarettir. Çünkü insan aleminde salikin ilk defa yolunu kesen eşkıyalar, bunlardır.

Ye'cuc-Me'cuc'un hurucu, eziyyet veren yedili (kötü) sıfatların belirmesinden ibarettir.

Deccal'ın hurucu (çıkması), dev ve şeytan sıfatlarının çıkmasından ibarettir ki bunlar riyaset, rübubiyyet (sahiplik, büyüklenmek), hile hud'adir. Bunlar, dünya sevgisinden ileri gelir. Bundan dolayı insanın, sağ gözü şaşı olur, ahireti hiç görmez.

Dabbetu'l-Arz (Yer Hayvanı) ın çıkması, kalbde Nefs-i Levvame'nin zuhurundan ibarettir. Yani kalbin kabrinde cennetlere bir pencere açılır ve kendisinde Allah Teala'ya bir meyil belirir.

İsa Aleyhisselam'ın inmesi, Akl-i Maad'ın (ahiret aklının), yakin nuriyla meydana çıkması, insanın dünyaya meyletmekten vazgeçerek ahirete yönelmesinden ibarettir. O çıkınca Deccal öldürülür. Çünkü yakin nurunun zuhuriyle cehalet karanlığı gider.

Mehdi'nin çıkması, tam fena ile Akl-i Kül'lün ve Büyük Ruh'un çıkmasından ibarettir. Onun hükümranlık çağında mezhepler birleşir ve onun zamanında yer yüzünde asla kafir kalmaz.

Güneşin batıdan doğması, hakikat güneşinin, arifin hafi sırrının matla'ından (tan yerinden) doğmasıdır. Bundan dolayı ariflerin hayvanlarının nalları ters çakılmıştır denilir.

Rivayet edilmiştir ki: **Rasûlüllah salla'llâhü aleyhi ve sellem Efendimiz ahirette Rahman Suresini tefsir ettiği zaman alimler tefsirlerinden utanacaklardır**.

Bir görüşe göre de güneşin, battığı yerden doğması, ruhun bedenden ayrılması demektir. Çünkü insandaki hayvani ruh, dünyadaki güneş durumundadır. Bedene girince orada batmıştır.

Bedenden ayrılınca battığı yerden doğmuş olur.

Tevbe kapısının kapanması, insanın ömrünün sonu geldiğine işarettir. Bu kapının genişliğinin yetmiş senelik mesafe olmasına gelince: bu kapı, güneş battığı yerden doğuncaya kadar kapanmaz. Yani bu kapı, insan ömrü kadar geniştir. Ömür bitip, güneş (ruh) battığı yerden doğunca (bedenden ayrılınca) bu kapı kapanmış olur.

Bu hususa Hz. Peygamber salla'llâhü aleyhi ve sellem Efendimizin şu Hadisinde de işaret vardır:

"Ümmetimin ömürlerinin çoğu, altmış ile yetmiş arasındadır. " ve **"Allah Teala, kulunun tevbesini, can boğaza gelmemiş oldukça kabul eder."** Tevbe kapısının genişliğinin zikredilip, uzunluğunun söylenmemesi de şu sebepten dolayıdır: Genişlik, daima uzunluktan azdır.

Allah Teala'nın haber verdiği üzere insanın iki eceli vardır. Biri sonlu eceldir ki dünyadaki ömür süresidir. Diğeri de sonsuz eceldir ki bu da uhrevi ömrüdür.

Bil ki: Sen, bu alametleri geçip büyük kıyamette durmadıkça cennete girip açıkça Hak'kı görmedikçe önce dediğimiz gibi bin kere de dünyaya gelsen ve her gelişinde bin sene yaşasan, yine Cennete girip Hak'kı şifahen göremezsin. Allah-ü Teala bizi ve sizi Kıyamet-i Kübraya (Büyük Kıyamete) ve Büyük Müşahedeye ve yakınlığa erişenlerden eylesin

(AMİN). [2]

Denemeler 76

Koronavirüs

Yaşadığımız şu sıkıntılı günler nedeniyle bahsin yönünü koranaya çevirirsek, olması ve olabileceği üzerinde şu yorum hasıl olmaktadır.

Tesadüfen dün bir doktorun beyanına göre bu virüs için ne türlü çalışılma yapılırsa yapılsın veya aşı bulunsun mutasyona uğrayacak ve gayretler etkisiz kalacak dedi. Bağışıklık sisteminin kuvvetli olması bir nebze çözüm olsa da, bence asıl kurtarıcı olanın Allah Teâlâ olacağını üstü kapalı söyledi. Virüs kendini iptal etmediği müddetçe bu sıkıntı bizi terk etmeyecek görünüyor. **Covid 19, olanın Covid 21, olmayacağını kimse garanti edemez.** 1918 den beri faaliyette olduğunu düşünürsek.

Yukarıda Hz. Pirin işaret ettiği cihetle bizim için ışık olacak hususlar şunlar olabilir.

Efendimiz salla'llâhü aleyhi ve sellem kıyamet hadiseleri için birçok hadis söylemiştir.

Hazret-i Mehdi için:

"Allah'ın Resulü olarak gönderildiğini iddia eden altmış yalancı çıkacaktır." (İkdu'd-durer)

Taberani'nin bir rivayetinde bu yalancıların sayısının yetmiş olacağı da haber verilmiştir.

Deccal için:

"Ümmetimden 27 tane yalancı Deccal çıkacak. Onlardan 4'ü kadındır. Ben ise peygamberlerin sonuncusuyum. Benden sonra peygamber yoktur". [3]

Yec'cüc, Mec'cüc için de muhakkak bazı sözler söylenmiştir.

Fakat bunların mahiyetini kavramak o zamane insanı için zor olmuş olabilir. Çünkü mikrobun varlığı için ilk sözler Akşemseddin hazretlerinde olduğu gibi çok daha geç zamanlara kalmıştır.

Demek oluyor ki, bahsedilenlerden anladığımıza göre yalancılar, benzerler çıkacak.

Şimdi konuya tekrar dönecek olursak Kehf Süresindeki Yecüc Me'cüc ayetlerininin dış manaları ile dünyada olabilme durumları için çok sözler söylenmiş. Bu konuya girmeden Hz. Pir'in dediği gibi biz bunu insan ve hayatı için düşünürsek ne olmalıdır?

Önce ayetleri hatırlayalım.

18. Kehf Süresi:

91. İşte Zülkarneyn'in durumu bundan ibarettir. Şüphe yok ki biz onun bütün yaptıklarından ve sahib olduğu ilim ve salâhiyetten haberdardık

92. Sonra bir yol daha tuttu

93. Nihâyet karşılıklı iki büyük set gibi yükselen dağların arasına ulaşınca, onların önünde neredeyse hiçbir söz anlamayacak kadar konuşma bilmeyen bir topluluğa rastladı

94. Onlar: "Ey Zülkarneyn! Ye'cûc ve Me'cûc dediğimiz hak hukuk tanımaz kabileler, iki dağın arasındaki şu geçitten bize sürekli saldırarak bu ülkede bozgunculuk yapıp duruyorlarSana bir miktar vergi versek de, bizimle onların arasında aşamayacakları bir set yapsan olmaz mı?"

95. Zülkarneyn şöyle cevap verdi: **"Rabbimin bana bahşettiği nimet ve imkânlar, sizin vereceğiniz vergiye ihtiyaç bırakmayacak kadar çok, yeterli ve benim için daha hayırlıdırHaydi siz bana bedenî kuvvetiniz ve iş gücünüzle yardım edin de sizinle onlar arasında aşılmaz sağlam bir set yapayım. "**

96. "Bana demir kütleleri getirin!" Zülkarneyn iki dağın arasını demir kütleleriyle doldurtup dağlarla aynı seviyeye getirince: "Şimdi ateş yakın ve körükleyin!" dediDemir yığınlarını kor ateş hâline getirince de: "Bana erimiş bakır getirin de üzerine dökeyim" dedi

97. Artık Ye'cûc ve Me'cûc ne seddi aşabildiler, ne de onda bir delik açabildiler

98. Zülkarneyn: "Bu set, Rabbimin kullarına bir rahmetidirFakat Rabbimin belirlediği vakit gelince onu yerle bir edecektirÇünkü Rabbimin va'di haktır ve mutlaka gerçekleşecektir" dedi.

21. Enbiya Süresinde ise:

96-Yecuc ve Mecuc'un önü açıldığı zaman onlar her tepeden akın ederler.

97-Gerçek olan vaat yaklaşmıştır. İnkar edenlerin gözleri birden donup kalmıştır. " Vay başımıza! Biz bundan gafil bulunuyorduk. Hayır, biz zalimlerdik. "

.....

Koronavirüsler 1960'larda keşfedildi. İlk keşfedilmiş virüsler arasında tavuklarda görülen infeksiyöz bronşitis virüsü ile soğuk algınlığı semptomları gösteren insan hastaların burun boşluklarından alınmış ve insan koronavirüsü 229E ve OC43 olarak isimlendirilmiştir.

İlerleyen zamanlarda aralarında 2003'te keşfedilen SARS koronavirüsü, 2004'te belirlenmiş HCoV NL63, 2005'te teşhis edilmiş HKU1, 2012'de fark edilmiş MERS-CoV ile Wuhan kökenli CoVID-19'un da yer aldığı pek çok yeni koronavirüs türü keşfedilmiştir.

Daha önce ise varsayılan bu virüs 1918 "İspanyol gribi" pandemisi bir yıldan kısa sürede, dört yıl süren Birinci Dünya Savaşı'ndan katbekat fazla can kaybına, dünya genelinde tahminen 40–100 milyon ölüme yol açmıştı. Gerek tarihteki 1918 grip felaketinin gerekse halihazırdaki COVID-19 asla küçümsenmemesi gerektiğidir. [Geniş Bilgi: https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/1043358]

Ye'cüc ve Me'cüc, Kur'ân-ı Kerim'de iki yerde adları geçer 18. Süre (Kehf) 21. Sure (Enbiya).

Demek oluyor ki bu virüs konusu bizleri daha çok yoracak.

Tavsiye olarak, iki garn sahibi demek olan Zülkarneyn, için birçok manalar verilir. En tutarlısı bence maddiyat ve maneviyata aynı anda sahibi olan demek daha doğru olacak kişi olmalıdır.

Ve ayette geçen bakır ve demir işaretlerine dikkat çekmek istiyorum. Bağışıklık için çinkodan bahsedilir. Fakat bu iki mineral için biraz araştırma yaptım. Demir için sürekli bir şey duymuşsunuz. Ancak bakırın eksikliği ile de çok rahatsızlıklar oluşmaktadır. Eskiden bakır kaplarda yemekler hazırlanırdı, kalay yapmada dikkatsizlik oluyor diye alüminyum, çinko, çelik kaplara geçiş yaptık. Dolayısıyla vücuda bakır alımında bir değişim olmuş olabilir.

Bu nedenle bakır ve demirin birleşiminden hasıl olan bir formülün hasta vücuda verilmesi gerektiğini düşünüyorum. Yaşam tarzımıza bakırın girişini de sağlamak lazım. Nerden çıktı bu demeden...Araştırmacıların bu konuya el atmalarını tavsiye ediyorum.

Anladığım kadarıyla yeni düşüncelere açık olmaları gerekmektedir. Tarihe bakınca 1918 ve ve günümüz 2020, yüz senede virüs dokunuyorsa, belki de Covid 19, Covid 21 olacaktır.

Böyleyken tedavide virüsün yapısını bozarak, bulaşıcılığını kaldırmalı ve bağışıklık ve savunma mekanizmasından çok, onun bünyesindeki saldırganlığı yok etmek gerekiyor.

Hulasa, ilahi kelamın işaret ettiği mana üzerinden kalbime doğanlar bunlar oldu. Korana yok edilmeyecek bir canlı türü, onu kendi duvarlarına hapsetmekten başka çaremiz yok. Zülkarneyn'de bunu yapmış. Bizde öyle yapalım.

Allah Teâlâ daha doğrusunu bilir.

İhramcızâde İsmail Hakkı

---

[1] Buhârî, es-Sahih, Tefsîr 4725 (909).

[2] Niyazi-i Muhammed Mısri, İRFAN SOFRALARI, NOTLARLA ÇEVİREN Dr. Süleyman ATEŞ, EMEL MATBAASI 1971 — ANKARA

[3] [Müsned (5/396) Hadis sahihtir. Bak: "Cemiu's-Sağır'in Sahihleri" (4/97. Hadis no:4134). Heysemi "Mecmau'z-Zevaid'te (7/532)şöyle diyor: "Hadisi Ahmed Taberânî ve Bezzar rivayet etmiştir. Bezzâr'ın senedi sahihtir"

Kâbenin Sahibi Var Sen İnsan Olmaya Bak

Bugün de daha öncede gelen mesajlarda Kâbe'nin yalnızlığı, camilerin ıssızlığından mahzun olan ifadeler gelmesi üzerine....

Örnek: "Allahım! Şu sıkıntılı günleri çabucak geçirip Kabede tavaf yapılabilmesini, cuma ve teravih namazlarını camilerimizde eda edebilmeyi nasib eyle yüce rabbim.

10 dk lık kısma gözatın. Sonra yazıya bakarsınız...

<iframe width="640" height="480" src="https://ytcropper.com/embed/Ib5e905129a675a/loop/noautoplay/" frameborder="0" allowfullscreen></iframe>via ytCropper

Tarihi olaydan sonra Hz Mevlana'nın Mesnevi adlı kitabında bize işaret ettiği noktayı beyan edelim.

Hz. Bayezid-i Bestami'nin hacca giderken yolda bir şeyh ile karşılaşıp ve Kâbe yerine o şeyhin etrafında yedi kere tavaf etmesidir.

Bir şeyhin Bayezid'e "Kâbe benim; benim çevremde tavaf et" demesi

2210: Ümmetin şeyhi Bayezid Hac ve Umre için Mekke'ye doğru koşuyordu

İlk defa gittiği şehirlerde değerli kişileri soruşturup arardı. (...)

2215: (...)

Bayezid, yolculukta zamanının Hızır'ı olan bir kimseyi bulmak için çok arardı.

2220: Boyca hilâl gibi bir şeyh gördü; Onda erlerin gücünü ve sözünü gördü.

Gözü kör ama gönlü güneş gibiydi; rüyasında Hindistan'ı görmüş bir fil gibiydi.

Gözü kapalı uyumuş kişi yüz neşe görür de, gözünü açınca görmezse şaşılacak şey!

Rüyada nice şaşılacak şey aydınlanır; gönül uykuda pencere olur.

Uyanık olan ve hoş rüya gören kişi, âriftir; -ayak- toprağını gözüne sür.

2225: Önünde oturdu. Durumunu sordu; onu yoksul ve aile sahibi buldu.

-Şeyh- "Ey Bayezid! Niyetin nereye! Gurbet dengini nereye götüreceksin?" dedi.

-Bayezid- "Erken vakitte Kâbe'ye niyetim var" dedi. -Şeyh- "Peki! Yol azığı olarak neyin var?" dedi.

-Bayezid- "İki yüz gümüş dirhemim var; işte elbisemin köşesine sıkıca bağlı" dedi.

-Şeyh- dedi: "Benim çevremde yedi defa tavaf et; bunu hac tavafından daha iyi say.

2230: Ey cömert! O dirhemleri önüme koy; bil ki hac yaptın muradın gerçekleşti.

Umre yaptın, baki ömrü elde ettin; temizlendin, Safa'da koştun

Canının gördüğü Hakk'ın hakkı için; Hak, beni kendi evine üstün tutmuştur.

Kâbe onun lütuf evi ise de tabiatım (vücudum) onun sır evidir.

O evi yaptığından beri, ona gitmedi. Bu eve ise o Hay/diri Hakk'tan başkası girmedi.

2235: Madem beni gördün, Hakk'ı gördün; sadakat Kâbe'sinin çevresini döndün.

Bana hizmet, Allah'a itaat ve şükürdür; sanma ki Hakk, benden ayrıdır.

Gözünü iyice aç, bana bak; böylece insanda Hakk'ın nurunu göreceksin."

Bayezid, bu nükteleri anladı; altın halka gibi kulağına taktı.

Ondan dolayı Bayezid'in derecesi arttı; Sonra ulaşan, son noktaya vardı.[3]

İkinci bir vakıa olarak:

Molla Lûtfî kaddese'llâhü sırrahu'l-aziz (hyt. 1494) Sahn müderrisliğinden idam sehpasına giden yolda bir "kıskançlık kurbanı"[2] olurken onun yardımına yetişmeyen kişilerdeki noksanlığın ne olduğunu ve günümüze bakmak gerekmektedir.

Eğer -resmen zındık ve mülhid ilan edilmediği ve bu sebeple hüküm giymediği için- Şeyh Bedreddîn'i saymazsak, Osmanlı ilmiye geleneği içinde 15. yüzyılda resmen zındıklık ve mülhidlik ile suçlanarak idam edilen ilk şahsiyet, Molla Lûtfî'dir. Ama o Şeyh Bedreddîn'den farklı olarak, sûfi çevrelerle ilişkisi ve yakınlığı olmasına rağmen onlardan herhangi birine mensup değildi.

Yaşadığı dönemde meslektaşları arasında ***"Deli Lûtfî"*** diye meşhur olduğuna bakılırsa, kalıplaşmış Osmanlı ulema tipinin oldukça dışında bir karakter çizen Molla Lûtfi önce Medrese-i Sâbi'de, sonra Medrese-i Sâmin'de müderrislik yaptığı anlaşılıyor. Ancak onun bilgisini dağıtmak için kendisini aramakta ve beklemekte olan öğrencilerine ve öğrenmek isteyenlere her gittiğinde, bindiği hayvanını kapının halkasına kendisi bağlayacak ve önüne yemini kendisi koyacak kadar tabii; kılık-kıyafetinden bir ayrıcalık beklemeyecek kadar gösterişten uzak zavâhire karşı umursuz olması arkadaşlarını çileden çıkarıyordu. Sahn müderrisliğinin, Osmanlı yüksek ilmiyesinin hiyerarşik sisteminde, önemli bürokratik mevkilere geçiş makamı ve bu makamın o devirde **sekiz kişilik dar bir kontenjanı** olduğunu bilmek, Molla Lûtfî'nin rakiplerine karşı hareket ve davranışlarını, rakiplerinin kendisine karşı tutumlarını ve nihayet başına gelenleri anlamak bakımından çok önemlidir. Molla Lûtfî, Sahn'daki meslektaşlarını küçümsemektedir. Üstelik bu konudaki hissiyatını onların gıyabına veya yüzlerine karşı söylemekten de geri durmamaktadır. Bu mizacı sebebiyle kaynakların **"Lâübâlî-veş ve meczûb-nakş ve melâmî-üslûb tekellüf-meslûb"**, **"Lâübâlî ve şûrîde-reng"** diye nitelendikleri, biraz kılık kıyafetine olan ilgisizliği ve pejmürdeliği, fakat daha çok iğneleyici dili, herkesin içinde yaptığı kaba şakaları yüzünden, **"beyne'l-mevâlî Deli Lûtfî**

---

[3] Mevlana Celâleddîn Rûmî, Mesnevî, Hazırlayan: Adnan Karaismailoğlu, Yeni Şafak Kültür Hizmeti, İstanbul, 2004, c: 1, s: 234-235.

.Dr. Selçuk Eraydın Tasavvuf ve Tarikatlar İfav sayfa 7475 Ayrıca bakın Feridüddin Atar, Tezkiretül Evliya,(Ter. Süleyman Uludağ) Bursa 1984. sayfa 203.

dimekle ma'rûf' Molla Lûtfî, hiç şüphesiz ki bu tavırlarını yalnız meslektaşlarına değil, bazı devlet adamlarına karşı da sergiliyor ve onları da yıldırıyordu. Özellikle Sahn'daki meslektaşları -ve tabii aynı zamanda rakipleri- Molla Arap, Molla İzârî diye meşhur Kâsım-ı Germiyânî, Molla Ahaveyn lakabıyla tanınan Molla Muhyiddîn b. Mehmed, Hatipzâde Molla Muhyiddîn Mehmed ve kısaca Efdalzâde olarak bilinen Molla Hamîdeddîn gibi ulemanın yazdığı eserler hakkında aşağılayıcı ve küçümseyici ifadeleri, onları çileden çıkarıyor ve Molla Lûtfî'ye diş biletiyordu. Çünkü O, Fatih Sultan Mehmet ve II. Sultan Bayezit'in, meclislerinde, sarayın bir geleneği olarak toplanan ve seçtikleri konular üzerinde, huzurlarında kendilerine tartışmalar yaptırdıkları bilginler arasındaydı. Kütüphanesinin başında bulunduğu zamanlarda olsun, daha sonraları olsun, Fatih'le iki arkadaş gibi şakalaşmaları, zekâsının nasıl kıvılcımlar saçtığını göstermektedir. O, kişiliğini daha önceki bilginlerin, sonradan gelenlerce tek el-kitabı bilinen, dokunulmaz sayılan eserlerinde yanlışlar bulacak kadar derin bilgisinde ye bunları ortaya koyacak kadar cesaretinde gösteriyor değildir. O, bu yanlışları doğru saymayı, görmezden gelmeyi nefsine yediremediği için, açıklamadan edememiştir.

Ancak onun şehid olmasına sebep olacak bir olayı bulmak çekemeyenleri tarafından zor da olmamıştır. Her zaman olduğu gibi Molla Lûtfi, dersini verdikten sonra Şeyh Ebû Vefa zaviyesine gider ve ikindi namazını kıldıktan sonra orada akşam namazına kadar Sahih-i Buhari'den hadisler okur ve onları açıklardı. Sahih-i Buhari'yi açtığı zaman gözyaşlarını tutamaz, bunlar kitabın üzerine iner ve kitap bitinceye kadar ağlardı. Yine bir gün, her gün ikindi namazından sonra yaptığı gibi, Şeyh Vefa tekkesinde Buharî naklederken Hazret-i Ali kerreme'llâhü vecheye ait bir hikâye çıktı.

Hz. Ali kerreme'llâhü veche, gazvelerinden birinde vücuduna ok saplanmış, savaş bitmeden ok kırılmış ve temren[4] vücudunda kalmıştır; temrenin ıztırabı ciğerine işlemiştir. Açılan yara başına işler açmıştır. Hazret-i Ali kerreme'llâhü veche canından usanıp bu tür bir bitmez, onulmaz derde uğradığından iyice dertlenmiştir. O kanlı hırsızı gizlendiği yerden cerrahlar çıkarıp ele geçirmek istedikçe Hazret dayanamayıp inlemektedir. Cerrahi müdahalenin acısına dayanamayacağını anlayan Hz. Ali kerreme'llâhü veche, cerraha namaza durmak istediğini bildirmiş ve böylece ok ancak o namazda iken çıkarılabilmiştir. Bunun sebebi, Hz. Ali kerreme'llâhü vechenin namazda kendini tamamıyla Allah Teâlâ'ya vermesi, huşu içinde ibadet etmesi dolayısıyla cerrahi müdahalenin acısını duymamasıdır. Mevlânâ Lûtfi bu kıssayı anlattıktan sonra ağlaya ağlaya

"Hakikat-i hal salât budur. Yoksa bizim kıldığımız amel kuru kıyam ve inhinadır.[5] ***Anda fâyide yoktur"*** (işte asıl namaz budur; yoksa bizim kıldığımız kuru kalkıp eğilmedir, onda faide yoktur), buyurmuştur. [6]

Ancak bu derste hazır olan ve hocalarına kin besleyen bir kısım talebe, bu sözünü **"vâkı'-ı hâle muhalif nakl"** deyip bu sözü fırsat bildiler. **Arap Molla, Hatipzade, İzâri** [7] bunu bir iftira şekline soktular. Zamanın vezirlerinden İskender Paşa'nın[8] gönlü de Molla Lûtfi'ye kırık olmasından dolayı, **"Molla Lûtfi dâll ve mudilidir, vücudu din-i mübini muhilldir"** diye padişaha teftiş olunmasını arz eder. Padişah kendisine bu uydurma iftira anlatılınca bozulup *'bu, uydurulmuş bir*

---

[4] **Temren:** Okların ucuna demir veya sarıdan takılan parçaya verilen addır. Menzil oklarına maden yerine kemik takılır ve ona da "soya" adı verilirdi. Temren ile soyanın takılışında fark vardı. Temren oka; ok ise soyaya takılırdı.

[5] **İnhina:** Eğilme, münhani olma, yay biçimine girme, kavislenme.

[6] Hoca Sâdeddîn, II, 548; Hüseyin, II, 400b.

[7] Müderrisler

[8] **İskender Paşa: Fatih** Sultan Mehmed'in yakın adamlarındandır. 880/1475'de Bosna beyi, 885/1480'de Bosna Beylerbeyisi olup 888/1483'de vezir oldu.890/1485'de tekrar Bosna valisi 894/1488'de tekrar vezir oldu. 904/1498'de üçüncü defa Bosna valisi olup 912/1506'da ölmüştür. Cesur, çalışkan, vazifesine düşkün bir vezirdi.

iftiradan başka bir şey değildir deyip 'hayır, bu haber doğru değildir; bu sözün ve bu konunun doğru olması ihtimalden uzaktır. Bu husus görülsün' deye ferman etmiştir.

Neticede âlimlerin en bilginlerinden **Hatipzade, Efdalüddin, Mevlâna Ahaveyn** ve başka ileri gelenlerden meclis kurdular. Molla Lûtfi'nin dersinde hazır bulunan ders arkadaşları, Molla Lûtfi'yi teftişe geldiklerinde ve o mahut mecliste ***'namaz dedikleri kuru kalkıp eğilmedir, ona itibar yoktur'*** dedi diye, Molla Lûtfi'nin sözünü gerçeğe aykırı olarak anlattılar. Meclis kurulup da Molla Lûtfi'yi getirdiklerinde kendisine dediler ki:

"Sen Allah'ın bu kadar lutfuna mazhar olmuş bir kişisin. İçin faziletlerle dopdolu bir bilgi hazinesi olduğu halde, hidayet yolundan çıkıp dalalet yoluna yönelmişsin."

Molla Lûtfi, **"hâzihi firye-i bilâ mirye"**[9] deyip şöyle dedi:

"Benim Allah Teâlâ tarafından gelen imanım ve doğruluğum, Allah Teâlâ'nın bunda yazılı olan emirler ve nehiyler hakkında imanım muhakkaktır. Ben esasta İslam dinindenim, yedi kat gökler gibi hiçbir bozuk yanım yoktur ve benim güzel itikadımın güneşi, zeval bulmaktan yücedir. Benim dindarlığımın tadı ilhad zehriyle acılanmamıştır; benim itikadımın şükrü zeval bulmaktan uzaktır. Benim için bu hususta söylenenler yalan ve boş laftır. Hâşâ bende küfür ve ilhad olsun, bu küfrü kâfirlerden başka işleyenler yoktur" diye sözünü bitirdi.

Bu mecliste iki yüz kadar kimse vardı. Her biri bir madde nakl edüp "*hakikaten o Hak ile batılı ayırt eden kâfi bir sözdür; o, bir şaka değildir",* diye gerçekmiş gibi Molla'nın ilhadına şehadet eylediler. Molla Lûtfi, o şahitlerin yalanları meydanda olan şehadetlerine karşı **"onların, bu söyledikleri hakkında hiçbir bilgileri yoktur"** diye yalan şehadetlerini ileri sürdüyse de orada bulunan ve onu mahkûm etmek üzere toplanmış olan ulema(!) *"bu şahitlerin şehadetleri şeriatça makbul ve bizim yanımızda geçerlidir"* deyip gereğini yapıp imzaladılar... Bu ulema takımından **Hatipzade, Mevlâna İzâri,** hiç duraklamadan katline karar verip kanının dökülmesinin mubah olduğuna hükmettiler. Lakin **Mevlâna Efdalüddin, Mevlâna Ahaveyn** tereddüt edip çekinmeden idam edilmesine ve öldürülmesine hükmetmeye cüret etmeyerek haksız yere öldürülmesinden çekindiler. Sonra Ahaveyn de birincilere katıldı. Bu husus padişaha arz olundukta, türlü araştırmalardan sonra, ulemanın ittifakıyla hükmün yerine getirilmesine ruhsat verilmiştir.

İskender Paşa kol [10] oldu Molla Lütfi'yi ondokuz gün hapsetti. Kendisine gücenmiş olan bilginlerden Çömlekçizade Kemal Çelebi ve arkadaşları başka şeyleri arz edüp bazı hususlara dahi şehadet ederler. Sultan Bayezit da katline bir şey diyemerek rıza gösterir.

Lâmii Çelebi bu durum için şu kıt'ayı söylemiştir:

Mülkün adaletli padişahı Sultan Bayezid ki onun kahrından fitne köşeye sinmiştir.

Zindana Lûtfi'yi habs etti ki ilhad ile suçlanmıştı, onun tutuklanmasına Hak tarafından şu tarih erişmiştir:

Doğru yoldan çıkmış olan Lûtfi zindana atıldı.[11]

Molla Lütfi, 1494 rebiyülahırının yirmi beşinci salı günü şehid edilip Ebu Eyyüb-Ensâri radiyallâhü anh çevresinde ve defterdar merhum Mahmut Çelebi'nin mescidi yakınında defn edildi.

Molla Lûtfi, öldürüleceği yere giderken yolun iki tarafında duran Müslümanlar onun tekrar tekrar kelime-i şehadet getirerek Müslümanlığını ve imanını doğrulamıştır. Hatta rivayet olunur ki öldürülüp de can verirken mübarek başı toprağa düşünce temiz dilinden Allah Teâlâ'nın birliğine şehadet getirmiştir.

---

[9] "Bu bir yalan sözdür."

[10] Kolağası: Eskiden mevcut olan yüzbaşı ile binbaşı arasındaki rütbe.

[11] Âşık Çelebi, 106a. Aslı Farsçadır.

Molla Lûtfi'nin idamına fetva veren **Hatipzade** ile onun şiddetli aleyhtarlarından **İzâri** de onun ölümünden sonra çok geçmeden ölmüşlerdir. Hatipzade Molla Lûtfi'nin katline fetva verip de akşam evine geldiği zaman yanlışlarını meydana çıkaracağını işittiği ***Haşiye-i Tecrid*** adlı kitabını kastederek **"kitabımı elinden kurtardım"** demiştir. Oysa Hatipzade kat'iyyen gücenmeyeceğine yemin ederek Molla Lütfi'den çekinmeden yanlışlarını göstermesini istemiş; o da bu kitaba bir reddiyye yazmıştır. Şeyhülislam Efdalüddin'in Molla Lûtfi'nin idamını gerektirecek bir suç bulunmadığını söyleyerek heyetten çekilmesi üzerine; Hatipzade'nin heyetin başına niçin geldiği ve Lûtfi'nin katline neden fetva verdiği, **'kitabımı kurtardım'** demesi ile açıkça anlaşılmaktadır.

Hulasa, kalbimizi tavaf etmeye layık hale getirmeliyiz. Alıntıladığım hadisatın bizde uyandırması gereken manayı anlamış olmalıyız. Hepimiz üzerimize düşeni hakkıyla yapmaya çalışalım.

Allah Teâlâ vekilimiz ve ne güzel vekildir. Biz ona güveniyoruz.

İhramcızâde İsmail Hakkı

Kriz Günlerinde

İnsandaki iman boyutu, inanç veya inançsızlıkla ilgili olup ve içeriği, geleneksel veya geleneksel olmayan gibi yönlerin etkisi altındadır. Yani dindar insanın ilkeleri ve beklentisi varsa, dindar olmayanda ise bunun tersi isyanları ile beslendiği kaynaklar bulunmaktadır.
Bu meyanda insanlar yaşadıkları hayat içerisinde bazı olumsuz olaylarla krizlerle karşılaşması olağandır. Bu olumsuzluklar fiziki ve ruhi olarak insanların hayatını etkilediği gibi iç dünyasına da yön verecektir. Fakat yaşadıkları olumsuz olaylardan direk olarak etkilenen ve zarar görenlerde, travma şekline dönüşmesi, onların dünyaya ve Tanrı'ya bakış açılarını da değiştirmektedir. Son dönem yaşadığımız virüs salgınını baz alırsak, bitiminde birçok kişinin inanç konusunda değişime uğraması kaçınılmazdır. Bu nedenle inançlı olsun veya olamasın ruhsal bunaltılar yaşaması sonucunda beklenilenleri önceden düşünüp tedbir almalıyız.
Kim alacak ve tedbirler neler olmalıdır?
Zamanımızdaki olaylarda entrikaların aşırılığından dolayı, komplo teorisyenler gözüyle baktığımızda ise, bu daha önceden düşünülmüş ise sonuçları üzerinde belki varsayımlar onlar için hazırdır bile. Memleketimiz açısından düşünürsek, bu olaydan sonra inançsızlık had safhaya çıkabilir. Çünkü insanların güvendikleri büyükler sınıfının sözleri ve vaatlerinin boşa çıkışları ile, iç benliğine dönen ve kendine kapanan insan sayısı artacaktır. Merakta kaldığım kıyamet senaryoları arasında dünyayı kaplayacak bir virüs salgınının olmayışı hala düşündürmektedir. Yecüc ve Mecüc sınıfına sokabilsekte bu yeterli olmuyor.
Hz. Amiş kaddesellahu sırruh dediği gibi **'Olan olmuştur, olacak olan da olmuştur'**. Ve **"Mevla görelim neyler, Neylerse güzel eyler",** sözleri haktır. Ancak yara almış birine bunlar ile ne kadar sakinlik verebileceğiz ki?
Başka bir çözüm olmalı.
Sonra insanlara kendilerini suçlayıcı "günahın sebebiyle oldu" demek ile o insanı hangi acını içine iteleriz ki?
Bu kritik durumda "stres verici olan" veya" stres verici olmayan" tarafın seçilmesi için ne yapmalıyız?
Binaenaleyh en doğru söz, hayatın ölümle biteceğini insanın bilmesidir. İnsanlara biz ölümü unutturduk. Ebedileşme arzusunu gizli gizli pompaladık. Sürekli dünya kazancını ve onda ebedi bir hayat varmış algısıyla daha ileriye nasıl gidilir üzerinde durduk ve sürekli dünyada yükselme arzusunu kamçıladık.
İnançlı kesimde ise, cennette yer parsellemeye varacak kadar hırslandırdık insanları.
Üzülecek bir nokta var ki, her kesimde yapılan her fiilin sonucunda bir kazanç beklentisi duygusu hakim oldu. Efendimiz salla'llâhü aleyhi ve sellemin yüceliğini örnek almayı veya dolaylı olarak her konuda bahsetmeyi bıraktık.
İnsan olmayı unuttuk galiba.
Bilmeliyiz ki insan olmaktan çıkışın bir yolu yok. Dünya milyarlarca yıl beklerken biz kısa ömrümüz için çok planlar yaptık.
Hz. Mevlana buyurdu ki:
Kazâdan-kaderden gafletteydin; fakat kazâ-kader silâhtarından yaralandın işte.
Sonunda ne iş oldu böyle ansızın?

Evet, böyledir, kazânın-kaderin işi, böyle.[1320]
Hiçbir gül gördün mü ki dünyada hep gülsün, kazâ-kader tikeninden ağlamasın?
Kazâya-kadere mahbus olmıaan, kazâ-kader tarafından yaralanmayan, boyuna parlayıp duran hiçbir baht, hiçbir devlet yoktur dünyada.
Hiçbir kimse hırsızlamaca bir günlük bir zevke ermemiştir ki sonunda kazâ-kader, onu salkım gibi asakoymasın.
Kazânın-kaderin oyunlarına karşı hiç kimsenin hilesi-düzeni fayda etmez.
Dostlar, bu kazâya-kadere hizmet ederler gerçekten de kazâya-kadere canlarını feda ederler.
Şekil öldü amma kazânın-kaderin çok-çok yardımıyla can kaldı, ölmedi.
Ceviz kırıldı, içi olan can, kazânın-kaderin anbarında helvalara daldı.
Ateşe giden özsüzdü; içi çürüktü onun, kazâyı-kaderi inkâr yüzünden.
Sevgiliye gidense kutluydu; can özünü seçmişti; kazânın-kaderin dostu kesilmişti.

[Mevlânâ Celâleddin-Divân-I Kebîr-Hazırlıyan : Abdülbâkiy GÖLPINARLI,

İstanbul Remzi Kitabevî , Yükselen Matbaası İstanbul — 1957
-X. Gazel-Cilt 4 sh:147]

Ne yapmalı?
Kudretimiz belli miktarınca yapmamız gerekeni yapalım. Kendimize, hayata ve insanlara hain olmayalım. Fırsatçılık denen ahlaksızlıktan uzan duralım. Sonuçta hainler sevilmez ve mahcup olacaklardır.
Allah Teâlâ, ihsan ettiğinden fazlasını kuluna sormayacaktır.
Kriz günleri elbette geçecek ve gaflet üzerimize yığılacaktır. Tedbir olarak belanın evvelinde sabretmek ve içimizde hazır bulunan sevgimizi kaybetmemeyi kendimize şiar edinelim. Sevgi kayboluyor maalesef.
İleri günlerde biz bize kalacak ve vicdanımızın fısıldadığı sözlerin neler olacağına şimdiden karar vermeliyiz. Zalim de olsa insanın iç konuşması vardır.
Necip Fazıl Beyin dediği gibi, **"Fazla ciddiye almayın bu hayatı, Nasıl olsa içinden canlı çıkamayacaksınız."**
Ölüm haktır.
Bu kaçınılmaz bir sonuçsa huzurla ölmeyi başaralım.
Mutlu olalım.
Rabbimiz çok adil ve çok merhametlidir. Ayrıca hayatta bize ihsan buyurduğu en güzel nimet ise Hz. Muhammed salla'llâhü aleyhi ve selleme bizi ümmet kılmasıdır. Bundan ötesini düşünemiyorum. Bütün yaşayanlar onun ümmetidir. Hepimiz için bir açık kapı var. Girmeyi isteyen olsun yeter ki...

İhramcızâde İsmail Hakkı